

ข่าวพันธกิจสำหรับผู้ใหญ่

สำนักงานภาคทรานส์-ยูโรเปียน

ไตรมาสที่ 2

เมษายน - พฤษภาคม - มิถุนายน 2020

สารบัญ

	หน้า
ประเทศเซอร์เบีย	
1 คนไม่เชื่อในพระเจ้าที่รู้สึกกลัวคนหนึ่ง/ 4 เมษายน 2020	3
2 ชาวแอ็ดเวนติส 1 คนในจำนวน 10,000 คน/ 11 เมษายน 2020	5
3 กลับไปเรียนมหาวิทยาลัยรอบใหม่/ 18 เมษายน 2020	8
ประเทศโปแลนด์	
4 บุตรชายที่ไม่คาดหวังสองคน/ 25 เมษายน 2020	11
5 การตัดสินใจผิดครั้งเดียว/ 2 พฤษภาคม 2020	14
ประเทศฟินแลนด์	
6 การเป็นเพื่อนกับชาวฟินแลนด์ผู้ไม่มีเพื่อน/ 9 พฤษภาคม 2020	17
7 คนที่ยังไม่เชื่อเป็นพยานให้พระคริสต์/ 16 พฤษภาคม 2020	20
8 ปีสัจและความตาย/ 23 พฤษภาคม 2020	22
ประเทศนอร์เวย์	
9 เสื้อเชิ้ตที่อยากพูดถึง/ 30 พฤษภาคม 2020	25
10 เทศนาให้คนตาบอดฟัง/ 6 มิถุนายน 2020	27
ประเทศไอร์แลนด์	
11 เหตุใดจึงเศร้าโศกไม่เสื่อมคลาย/ 13 มิถุนายน 2020	29
สำนักงานภาคทราห์ส-ยูโรเปียน	
12 การให้อภัยหลังการหย่า/ 20 มิถุนายน 2020	32
เกาะไซปรัส	
13 การเป็นเพื่อนกับคนชั่วตรงเท้า/ 27 มิถุนายน 2020	35

ข่าวพันธกิจประจำวันสะบาโตที่ 4 เมษายน 2020

คนไม่เชื่อในพระเจ้าที่รู้สึกกลัวคนหนึ่ง

เล่าโดย บิลจানা มิจาโตวิ วัย 19 ปี...ประเทศเซอร์เบีย

บิลจানা มิจาโตวิ อธิษฐานเป็นครั้งแรก เมื่อเธออายุ 20 ปี ตอนนั้นเธอยังไม่เชื่อในพระเจ้า บิลจানা ได้ยินว่าญาติคนหนึ่ง ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องของเธอชื่อ “สเวทลัสกา” รู้สึกตกใจกลัวในอำนาจลึกลับเหนือธรรมชาติในตอนกลางดึก

บิลจানা ได้เดินทางไปเยี่ยมสเวทลัสกาที่บ้าน เธอเล่าว่ากลางดึกตอนนอนหลับตกใจตื่นได้ยินเสียงเหมือนมีคนพูดกับเธอ ตอนแรกสเวทลัสกาคิดว่าลูกสาวคนเดียววัย 3 ขวบของเธอซึ่งกำลังไม่สบายรู้สึกปวดท้องร้องเรียกหาแม่... แต่ไม่ใช่

เมื่อบิลจানা ไปเยี่ยมสเวทลัสกา ครั้งที่สอง เธอเล่าให้บิลจানা ฟังว่าเธอได้ยินเสียงเคาะที่กำแพงบ้าน และมีเสียงเหมือนคนเปิดประตู แต่เมื่อส่องไฟฉายไปที่ประตู ประตูยังปิดเหมือนเดิม บางคืน สเวทลัสกาเล่าว่าได้ยินผีทำเหมือนมีเด็กคนหนึ่งเดินลุยน้ำรอบบ้าน ทั้งๆ ที่ ไม่มีฝนตก ไม่มีน้ำท่วมขังแต่อย่างใด

สเวทลัสกา เดินทางไปหาจิตแพทย์ และถามว่าเธอเป็นโรคประสาทหรืออย่างไร ทำไมหูจึงได้ยินเสียงแว่วอย่างนั้น หรือว่าเธอถูกผีหลอก แพทย์ไม่ตอบแต่ได้ให้ยาชนิดหนึ่งแก่สเวทลัสกามาทานหนึ่งกล่องให้ทานก่อนนอนคืนละ 1 เม็ด ซึ่งยาดังกล่าวทำให้สเวทลัสกา นอนหลับสนิท แต่ในสัปดาห์ต่อมา สเวทลัสกา กลับมาได้ยินเสียงแปลกๆ บ่อยขึ้นกว่าตอนที่ยังไม่ได้พบแพทย์ ทั้งๆ ที่ยังทานยาก่อนนอนทุกคืน

พวกญาติๆ ได้พาสเวทลัสกาไปที่โบสถ์คาทอลิก พบบาทหลวง 2 คนที่โบสถ์ บาทหลวงคนหนึ่ง บอกให้สเวทลัสกา นอนลงบนเตียง แล้วบาทหลวงอีกคนได้วางไม้กางเขนบนตัวของสเวทลัสกา และ บาทหลวงทั้งสองรูปทำการสวดไล่ผีร้ายให้ออกไป

หลังจากบาทหลวงทำพิธีขับผีออก ปรากฏว่าสเวทลัสกา ไม่ได้ยินเสียงผิดปกติอีก แต่ในสองสัปดาห์ต่อมาสเวทลัสกา รู้สึกตัวว่าเธออ่อนแรง ไม่มีกำลังจะทำงานบ้าน เธอจึงนอนบนเตียงทั้งวัน และกลางคืนลุกขึ้นจากเตียงเฉพาะรับประทานอาหาร และเข้าห้องน้ำเท่านั้น จิตใจของสเวทลัสกา รู้สึกเป็นทุกข์กังวลมาก เมื่อบิลจানাได้ยินเกี่ยวกับอาการป่วยหนักของสเวทลัสกา บิลจানা ได้เดินทางไปเยี่ยมอีก

สเวทลัสกาแสดงความดีใจที่บิลจานามาเยี่ยม สเวทลัสกาบอกกับบิลจানা ผู้เป็นลูกพี่ลูกน้องว่า “พี่บอกกับใครๆ ว่า พี่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับด้านจิต แต่ไม่มีใครเชื่อ... พี่รู้เศร้าใจมาก ไม่ทราบว่ามีอะไรเกิดขึ้นกับพี่” สเวทลัสกาเล่าถึงอาการอ่อนเพลีย และความรู้สึกแปลกๆ ของเธอ... บิลจานากล่าวขึ้นว่า “ดูแล้วพี่เป็นปกติ... พี่ไม่ได้ป่วยไข้ เพราะคล้ำดูที่หน้าผากแล้ว หน้าผากไม่ร้อนเหมือนคนเป็นไข้ เพียงแต่พี่รู้สึกอ่อนเพลียมาก ไม่มีเรี่ยวแรง อาจเป็นเพราะยาที่หมอให้พี่มารับประทานก็เป็นได้ น้องอยากให้พี่หยุดกินยา และแสวงหาการช่วยเหลือจากทางอื่น”

บิลจานาคิดหาวิธีช่วยสเวทลัสกาซึ่งเป็นญาติโดยพูดเสนอตัวว่า “พี่อยากให้น้องอธิษฐานเผื่อพี่ไหม น้องยังไม่ได้รับเชื่อในพระเจ้า แต่น้องเริ่มแสวงหา “ความหมายของการมีชีวิตอยู่” บังเอิญเพื่อนคนหนึ่งชวนน้องไปนมัสการที่โบสถ์เซเวนธ์เดย์แอดเวนติส และน้องไปนมัสการแล้ว 3 ครั้ง ศาสนาจารย์บอกว่า

“พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐาน และพระองค์สามารถช่วยแก้ปัญหาได้ทุกเรื่อง ในเมื่อเราไม่พบทางออกอื่น
ทำไมเราไม่อธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วย”

เมื่อสเวลล์สกา รับฟังข้อเสนอจากญาติผู้หนึ่ง เธอหยุดคิดสั้นๆ แล้วตอบว่า “ตกลงให้น้องอธิษฐาน
เพื่อการเจ็บป่วยของพี่ด้วย” บิลจนาจึงขอให้สเวลล์สกาหลับตาลง และบิลจนาได้อธิษฐานเผื่อสเวลล์สกา
และเมื่อกลับถึงบ้าน บิลจนาอธิษฐานเผื่อญาติอีก บิลจนาารู้สึกแปลกใจตัวเองคือ เมื่ออธิษฐานเธอจะ
คุกเข่าลงทุกครั้งท้ออธิษฐาน บิลจนาคิดว่าน่าจะเป็นเพราะเธอมีความจริงใจ และเชื่อตามที่ศาสตราจารย์บอก
ว่า พระเจ้าทรงรับฟังคำอธิษฐาน ของผู้ที่อธิษฐานด้วยความเชื่อ

บิลจนา อธิษฐานว่า “พระบิดา โปรดช่วยสเวลล์สกาให้หายจากอาการที่เธอเป็นอยู่ และกลับมาจะมี
สุขภาพดีเหมือนเดิม และขอทรงปกป้องเธอจากวิญญาณชั่วร้ายด้วยเถิด...ในพระเยซูเจ้า...อาเมน”

ในวันต่อมาเมื่อบิลจนาเลิกจากการเรียนที่มหาวิทยาลัย บิลจนาตรงไปที่บ้านของสเวลล์สกา
บิลจนาารู้สึกแปลกใจที่พบว่าสเวลล์สกาถูกจากเตียงนอน ทำความสะอาดหน้าต่างบ้านของเธอเอง บิลจนา
หยุดมองดูญาติคนที่เธอได้อธิษฐานเผื่อ บิลจนาแน่ใจว่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของเธอ

สเวลล์สกาเป็นอิสระจากวิญญาณร้าย และวิญญาณร้ายไม่เคยกลับมาครอบงำสเวลล์สกาอีกเลย เมื่อ
สเวลล์สกาหันหน้ามาและเห็นว่าบิลจนามาเยี่ยม เธอก้าวขอขอบคุณบิลจนาและขอบคุณพระเจ้า และจาก
นาที่นั่น สเวลล์สกากล่าวสัญญากับพระเจ้าว่าเธอจะกลับใจมาเชื่อในพระเจ้า สเวลล์สกาเริ่มศึกษาพระคัมภีร์
กับสมาชิกแอ๊ดเวนตีสนคนหนึ่ง ในโอกาสต่อมา เมื่อศึกษาถึงเรื่อง “สิบลดหนึ่ง” สเวลล์สกาได้กล่าวสัญญากับ
พระเจ้าเหมือนท่านโยบกล่าวสัญญาในพระธรรมปฐมกาล 28:20 โดยกล่าวว่า “ถ้าพระเจ้าทรงสถิตกับข้า
พระองค์ และให้ข้าพระองค์มีสุขภาพดี พ้นจากการเบียดเบียนของผีร้าย ข้าพระองค์จะถวายเงินสิบลดหนึ่ง
แต่พระองค์”

ในเช้าวันหนึ่งของเดือนถัดมา บิลจนาตื่นนอนในตอนเช้าด้วยความเชื่อในดวงใจของเธอ เธอไม่มี
ความสงสัยในพระเจ้าอีกต่อไป เธอศึกษาพระคัมภีร์ และไม่นานต่อมา ได้ตัดสินใจรับบัพติศมาในโบสถ์แอ๊ด
เวนตีล

ในตอนนี้อบิลจนาอายุ 47 ปี ทำงานเป็นพนักงานตรวจบัญชีของบริษัทประกันภัยแห่งหนึ่ง และเป็น
สมาชิกโบสถ์ที่เข้มแข็งคนหนึ่ง ในโบสถ์แอ๊ดเวนตีลหลังใหม่ในเมืองเบลเกรด

บิลจนา กล่าวเป็นพยานในการเป็นสมาชิกอาสาประกาศว่า “ข้าพเจ้ารู้มีความสุขอย่างยิ่ง เมื่อได้
เห็นพระเจ้าทรงทำงานในจิตใจของบุคคลที่ข้าพเจ้าเป็นพยานให้” ซึ่งเธอมีประสบการณ์การเป็นพยานตลอด
มา บิลจนา กล่าวเป็นพยานอีกว่า “ในประสบการณ์ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเห็นว่าพระเจ้าทรงทำงานอย่าง
อดทน และไม่ทอดทิ้งให้บุคคลที่เชื่อ แต่ยังคงสงสยอยู่บ้างให้หลุดลอยไป แต่ทรงช่วยจนบุคคลนั้นรับเอาความ
รอด”

บิลจนาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของโบสถ์เซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีลเบลเกรด ซึ่งเป็นโบสถ์ที่จะได้รับส่วน
หนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ เพื่อนำไปก่อสร้างอาคารโบสถ์สองหลัง สำหรับกลุ่ม
นมัสการสองกลุ่ม ซึ่งปัจจุบันเช่าโรงภาพยนตร์เก่าใช้เป็นที่นมัสการ...ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่านที่
วางแผนจะถวายเพื่อสร้างโบสถ์ในเมืองเบลเกรด ประเทศเซอร์เบีย...ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรแต่ทุกท่าน
ด้วย

ข่าวพันธกิจประจำวันสะบาโตที่ 11 เมษายน 2020

ชาวแอดเวนตีสหนึ่งคนในจำนวน 10,000 คน

เล่าโดย ราเดนโค เมโลวี วัย 58 ปี...ประเทศเซอร์เบีย

การที่ได้ไปเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัย เป็นประสบการณ์ที่ยิ่งใหญ่สำหรับ “ราเดนโค เมโลวี” เขาและบิดามารดาอาศัยอยู่ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง และราเดนโคต้องเดินทาง 300 กิโลเมตรเข้ามาเช่าหอพักแห่งหนึ่งในเมืองเบลเกรด เมืองหลวงของประเทศเซอร์เบีย เพื่อศึกษาในมหาวิทยาลัย ที่จริงหอพักสำหรับนักศึกษา มีหลายแห่งตั้งอยู่ในพื้นที่เดียวกัน ประมาณกันว่ามีนักศึกษามาเช่าอยู่เพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดแห่งนั้นรวมกันแล้วประมาณ 10,000 คน

ราเดนโครู้ว่าการใช้ชีวิตนักศึกษานั้นสนุกแค่ไหน เขามีเพื่อนชายหญิงมากหน้าหลายตา เป็นช่วงเวลาแห่งความตื่นตาตื่นใจ ราเดนโคชอบคบเพื่อนหลากหลาย ชอบการสังสรรค์และชอบเที่ยว เขาจึงไม่ได้ตั้งใจเรียนอย่างจริงจัง ปรากฏว่าเขาสอบไล่ไม่ผ่านหลายวิชาในปลายปีหนึ่ง ราเดนโคจึงสมัครเรียนในอีกคณะอื่นเพื่อไม่ให้ทางมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดเรียนเพราะสอบไม่ผ่าน หลายวิชา

ปีที่สองผ่านไป ราเดนโคไม่ได้เข้าสอบ เขาจึงเปลี่ยนวิชาเอกอีกครั้ง และในปีที่สาม ราเดนโคสอบไม่ผ่านหลายวิชาอีก แทนที่จะตั้งใจเรียนแบบเอาเอาจริงเอาจัง เขายังคงไปในงานเลี้ยงสังสรรค์ไม่หยุดหย่อน ราเดนโค สูบบุหรี่ และดื่มเหล้ากับเพื่อนๆ ที่ใช้ชีวิตแบบไม่รับผิดชอบเช่นเดียวกับเขา อย่างไรก็ตามในหมู่เพื่อนฝูง เรเดนโคถูกเลือกให้เป็นประธานของหอพักนักศึกษาในปีที่สาม

ระหว่างเรียนในปีที่สี่ ที่บ้านของราเดนโค พี่สาวคนหนึ่งได้เสียชีวิตตอนคลอดบุตร เมื่อเขาได้ทราบข่าวเขาแทบล้มทั้งยืน เพราะพี่สาวคนนี้เป็นเหมือนทูตสวรรค์ของครอบครัว เขาไม่ทราบจะตัดสินใจอย่างไร เป็นครั้งแรกในชีวิตที่เขาเริ่มอธิษฐานอย่างร้อนรน เขาทูลขอพระเจ้าทรงเปิดเผยเส้นทางเดินชีวิตอันถูกต้องแก่เขา

ท่ามกลางนักศึกษาจำนวน 10,000 คน ที่อาศัยอยู่ในหอพัก มีนักศึกษาสาวแอดเวนตีสคนหนึ่งชื่อว่า “อิมิลีเย” เธอไม่ต้องการพูดคุยในเรื่องอื่นใด นอกจากเรื่องของพระเจ้า เธอบอกกับราเดนโคว่า เธอเป็นคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอดเวนตีส ราเดนโคไม่เคยได้ยินชื่อเซเวนธ์เดย์แอดเวนตีสมาก่อนเลย

อิมิลีเยเชิญให้ราเดนโคไปเยี่ยมโบสถ์กับเธอในวันสะบาโต และชายหนุ่มรับคำเชิญ

ราเดนโคฟังเรื่องเทศนา และตอนเลิกโบสถ์ผู้ช่วยศิษยาภิบาล ซึ่งเป็นคนในวัยหนุ่มได้จับมือทักทายกับราเดนโค และชวนให้ราเดนโคศึกษาพระคัมภีร์กับเขา

ราเดนโค ไม่เคยอ่านพระคัมภีร์มาก่อน แต่เขาตอบตกลงศึกษาพระคัมภีร์กับอาจารย์หนุ่มคนหนึ่งในทุกตอนเย็นวันอังคาร

เมื่อศึกษาพระคัมภีร์ครั้งแรกจบลง ราเดนโครู้สึกว่าเขามีประสบการณ์ที่แปลกไป เขารู้สึกว่าตัวเองแทบจะบินได้เหมือนนก เขาได้ยินคำสอนที่เขาโหยหามานาน และบัดนี้เขารู้สึกเหมือนคนกระหายน้ำได้ดื่ม น้ำเข้าไปอย่างจุใจ

ราเดนโคและศาสตราจารย์หนุ่มได้ศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกันทุกสัปดาห์ ต่อมาราเดนโคได้ศึกษาเรื่องวันสะบาโต ซึ่งบ่งบอกว่าวันเสาร์คือวันสะบาโตที่พระเจ้าทรงตั้งไว้ ราเดนโคแม้ไม่เคยศึกษาพระคัมภีร์ แต่

เขาสังเกตเห็นคริสเตียนทั่วไป ไปนมัสการที่โบสถ์ในวันอาทิตย์ ราเดนโคนึกสงสัยว่าวันสำหรับการนมัสการเป็นวันเสาร์ หรือวันอาทิตย์แน่ ที่เป็นวันที่ถูกต้องตามพระคัมภีร์

ในวันต่อมา ราเดนโคไปที่โบสถ์คาทอลิกซึ่งอยู่ไม่ไกลจากหอพักนักศึกษา และเฝ้าถามบาทหลวงคนหนึ่งในเรื่องวันสำหรับนมัสการพระเจ้า บาทหลวงถามว่า “คุณทราบไหมว่า พระเยซูทรงฟื้นพระชนม์ในวันไหนของสัปดาห์” ราเดนโคตอบว่า “วันอาทิตย์” บาทหลวงอธิบายต่อว่า “ที่โบสถ์ต่างๆ ส่วนใหญ่นมัสการในวันอาทิตย์ ก็ด้วยเหตุผลว่า พระเยซูทรงฟื้นพระชนม์ในวันอาทิตย์นั่นเอง”

เมื่อราเดนโคถามศาสนาจารย์หนุ่มในเย็นวันอังคารตอนศึกษาพระคัมภีร์ ศาสนาจารย์ตอบว่า “วันสิ้นพระชนม์ และวันฟื้นพระชนม์ของพระเยซูไม่ได้เปลี่ยนพระบัญญัติข้อที่สี่ ของพระบัญญัติสิบประการของพระเจ้า วันเสาร์ซึ่งเป็นวันสะบาโต เป็นวันบริสุทธิ์สำหรับนมัสการพระเจ้า พระเจ้าทรงตั้งไว้แต่แรกสร้างโลก และไม่เคยเปลี่ยนแปลง”

เมื่อราเดนโคกลับไปถามบาทหลวงที่โบสถ์คาทอลิกอีกในวันถัดมา บาทหลวงคนเดิมไม่อยู่ แต่บาทหลวงคนที่สองซึ่งมีอายุมากกว่าตอบว่า “พระบาทหลวงองค์ที่มีศักดิ์สูงสุดองค์หนึ่งของคริสตจักรคาทอลิกในอดีตได้เปลี่ยนวันนมัสการจากวันเสาร์มาเป็นวันอาทิตย์” ราเดนโคพบว่าคำตอบเป็นสิ่งที่สะดุดใจมาก ราเดนโคถามบาทหลวงคนนั้นว่า “พระบาทหลวงองค์ที่มีศักดิ์หรือตำแหน่งสูงสุดของคาทอลิกองค์นั้นมีชื่อว่าอะไร” แต่บาทหลวงองค์นั้นปฏิเสธที่จะตอบคำถาม

สำหรับราเดนโค ไม่มีคำถามเรื่องวันสำหรับนมัสการอีกต่อไป เพราะเป็นที่ชัดเจนแล้วว่า พระคัมภีร์มีสิทธิอำนาจสูงสุด

ปัจจุบัน เรเดนโค อายุ 58 ปี แต่งงานแล้ว และเรียนสำเร็จปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยแห่งเดียวกับที่เขาสอบไม่ผ่านสามปีซ้อน หลังจากที่รับบัพติศมาเป็นคริสเตียน เขาเลิกสูบบุหรี่ เลิกดื่มเหล้า และเลิกคบเพื่อนไม่ดี เขาตั้งใจเรียน เขารักพระคัมภีร์ และรักพระบัญญัติของพระเจ้า ในพระคัมภีร์ของเขา เขาใช้ปากกาสีสะท้อนแสงขีดเส้นใต้ข้อพระคัมภีร์ที่ศาสนาจารย์อ่านในพิธีบัพติศมาของเขาคือ โยชูวา 1:16 ซึ่งกล่าวว่า “อย่าให้หนังสือธรรมบัญญัติห่างจากปากของเจ้า แต่จงตรึงตรองตามนั้นทั้งกลางวันและกลางคืน เพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะทำตามข้อความทุกประการที่เขียนไว้แล้ว แล้วเจ้าจะมีความเจริญ และประสบความสำเร็จ”

อิมิเลีย เพื่อนจากหอพักของมหาวิทยาลัย รู้สึกตื่นเต้นและขอบคุณพระเจ้า เมื่อเธอได้รับทราบและได้พบกับราเดนโค ในอีก 30 ปีต่อมา อิมิเลียไม่คิดเลยว่า “เมล็ดที่เธอได้หว่านลงไปจะเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่และออกดอกออกผล” ทั้งนี้เพราะเธอได้ออกจากหอพัก และได้เดินทางไปศึกษาต่อในต่างประเทศและทิ้งราเดนโค และอิมิเลียทั้งสองไม่เคยได้ติดต่อกันอีกเลย จนกระทั่งเวลา 30 ปีที่ผ่านมา

ราเดนโคเชื่อว่างานของอิมิเลีย ที่ได้ทำในตอนนั้นคือการแบ่งปันพระกิตติคุณให้กับเขา

ราเดนโคกล่าวว่า เป็นการอัศจรรย์ที่ผมได้พบหญิงสาวชาวแอดเวนตีสนคนหนึ่ง ท่ามกลาง 10,000 คน แต่นั่นเป็นการตอบคำอธิษฐานจากพระเจ้า เพราะผมได้ทูลขอพระเจ้าว่า “โปรดแสดงให้ข้าพระองค์ได้พบแสงสว่างทางแห่งชีวิตของข้าพระองค์ด้วยเถิด”

ปัจจุบันราเดนโคเป็นผู้ปกครองคนหนึ่งของโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอดเวนตีสหลังใหม่ที่สร้างขึ้นในเมืองเบลเกรด และโบสถ์แห่งนี้จะได้รับส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสนี้ เพื่อนำไปก่อสร้างอาคารโบสถ์สองหลัง ปัจจุบันพี่น้องสมาชิกประชุมกันในอาคารของโรงพยาบาลนอร์

เก่าที่ให้คริสตจักรเช่าเพื่อใช้เป็นที่พักนั้สการ ซึ่งเราเริ่มเช่ามาตั้งแต่ปี 1993 ปัจจุบันเราแบ่งเป็นสองห้องใหญ่ให้กลุ่มนั้สการแอดเวนตีใช้เป็นที่พักนั้สการ...ขอบคุณพี่น้องแอดเวนตีสทั่วโลกที่วางแผนจะถวายเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามเป็นพิเศษ เพื่อช่วยพันธกิจของพระเจ้าในประเทศเซอร์เบีย...ขอพระบิดาเจ้าทรงอวยพระพรให้ทุกท่าน...อาเมน

ข้อมูลเพิ่มเติม :

- นิโคลาส เทสลา ถือว่าเป็นนักปญญาประดิษฐ์สำคัญที่สุดในประวัติศาสตร์ของเซอร์เบีย การค้นพบของเทสลา คือการค้นพบด้านกระแสไฟฟ้า และแม่เหล็กไฟฟ้า และชื่อของเขาได้ถูกใช้เป็นหน่วยวัดของกระแสแม่เหล็กไฟฟ้า เมื่อ อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ได้รับรางวัลโนเบล นักข่าวได้ถามไอน์สไตน์ว่า “ท่านคิดว่าตอนนี้มีใครฉลาดที่สุดในโลก” และไอน์สไตน์ตอบว่า “ผมไม่ทราบหรอกให้พวกคุณไปถามนิโคลาส เทสลา ก็แล้วกัน” ปัจจุบันรถยนต์ไฟฟ้า ยี่ห้อที่ขายรถยนต์ไฟฟ้าได้มากที่สุดตั้งชื่อบริษัทว่า “เทสลา มอเตอร์” ตามชื่อของนักปญญาประดิษฐ์ ชาวเซอร์เบีย ท่านนี้

ข่าวพันธกิจประจำวันสะบาโตที่ 18 เมษายน 2020

กลับไปเรียนมหาวิทยาลัยรอบใหม่

เล่าโดย ดานีลา มารินโควิ วัย 41 ปี...ประเทศเซอร์เบีย

บิดามารดาของ ดานีลา มารินโควิ ศึกษาถึงชั้นมัธยมปลายเท่านั้น แต่ความฝันยิ่งใหญ่ของพวกเขาคือการส่ง ดานีลา ลูกสาวให้เรียนสำเร็จปริญญา

แต่ดานีลา ปฏิเสธที่จะทำตาม เพราะเธอรู้สึกว่าเป็นการคาดหวังที่ไม่ยุติธรรม ดานีลาได้พูดว่า.....

“นั่นเป็นการตัดสินใจของพ่อและแม่ ไม่ใช่การตัดสินใจของหนู...ชีวิตเป็นของหนู ให้หนูทำอะไรตามที่ต้องการเถิด”

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้พ่อแม่เสียใจ ดานีลาไปสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเบลเกรดแบบที่เล่นที่จริง บังเอิญสอบติด แต่ได้คณะอันดับที่สองที่เลือก คือภาษารัสเซีย เมื่อไม่ได้เรียนวิชาที่ตั้งใจ เธอจึงเรียนแบบครึ่งหัวใจ ไม่นานก็เบื่อจึงหยุดเรียน

ดานีลาไม่รู้รู้สึกเสียใจ หรือเป็นกังวล ดานีลาอายุ 20 ปี เธอสมัครเข้าไปทำงานในศูนย์สื่อสารโทรคมนาคมนานาชาติ 3 ปีต่อมา ดานีลาแต่งงานกับชายหนุ่มเซเว่นธ์เดย์แอดเวนติส และเริ่มต้นชีวิตครอบครัว แต่เมื่อทำงานไป ดานีลาไม่รู้พึงพอใจในงานที่เธอทำ งานที่เธอทำเป็นงานพินิจ ที่จำเจอย่างเดิมๆ ไม่มีโอกาสคิดสร้างสรรค์ หรือความก้าวหน้า อีกรายเพราะเธอไม่มีใบปริญญา งานที่ทำประจำวันในที่ทำงาน ทำให้ดานีลาารู้สึกเหนื่อยใจเป็นที่สุด

เมื่อดานีลาอายุ 29 ปีเธอตั้งครุภรรยา และคลอดบุตรชาย ทางหน่วยงานให้เธอลาคลอดได้สามเดือน และลาต่อได้อีกสามเดือนโดยไม่รับค่าจ้าง ในช่วงเลี้ยงลูกอยู่บ้าน ดานีลาใช้ความคิดหนัก เธอคงทนไม่ได้ที่จะกลับไปทำงานเดิมที่น่าเบื่อ เพราะไม่มีความก้าวหน้า ไม่มีการท้าทายใดๆ ตอนนี้นานีลาารู้สึกเสียใจที่ไม่ศึกษาจนจบปริญญาตามที่พ่อแม่ต้องการ ซึ่งเธอจะมีโอกาสก้าวหน้าในการงาน และงานระดับหัวหน้าจะมีลักษณะท้าทายมากขึ้น

ก่อนที่วันลาในเดือนที่หกจะสิ้นสุด และกลับไปทำงานเดิม ดานีลาชวนสามีซึ่งเป็นแอดเวนติสไปเยี่ยมพ่อแม่ที่มาซิโดเนีย อย่างไรก็ตามก่อนหน้านี้พ่อแม่ได้แยกทางกันเดิน และต่อมาพ่อแม่ได้แต่งงานใหม่

แม่คนใหม่ ภรรยาของพ่อเป็นนักจิตวิทยา และทำงานเป็นอาจารย์แนะแนวในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ของรัฐบาลในมาซิโดเนีย เมื่อแม่ใหม่ได้ทราบว่าดานีลาไม่มีความเบื่อ และท้อแท้ในงานที่ทำ จึงสนับสนุนให้ดานีลาสมัครเรียนในมหาวิทยาลัยอีกรอบ แม่บุญธรรมดูท่าทีของดานีลา เป็นคนฉลาด ตอนที่จบชั้นมัธยมเกรดก็ได้ถึง 3.5 เพียงแต่ไม่มีโอกาสได้เรียนในวิชาที่ชอบเท่านั้น จึงรู้สึกเบื่อ และหยุดเรียนในรอบแรก

ดานีลาฟังแม่บุญธรรมพูดมีเหตุผล จึงรู้สึกมีกำลังใจที่จะสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยอีกครั้ง แต่คิดๆ ดูแล้วน่าจะเป็นไปได้ยาก ดานีลาปรับทุกข์กับแม่บุญธรรมว่า “หนูเห็นด้วยทุกอย่างที่แม่อยากให้เรียนต่อ แต่ตอนนี้หนูมีลูกชาย และมีงานบ้านต้องทำอีก ไม่น่าจะเป็นไปได้ และอีกสองสัปดาห์หนูก็จะครบวันลาต้องกลับไปทำงานที่เดิม”

เมื่อลูกสาว และแม่บุญธรรมคุยกันในโอกาสต่อมา ดานีลาเริ่มเชื่อว่า เธอน่าจะจัดการเรื่องลูกชาย และบ้านเรือนได้ คือทั้งทำงานหารายได้ ทำงานบ้าน และเข้าชั้นเรียนหนังสือได้ ดานีลา รู้สึกประทับใจในงานของแม่บุญธรรม ซึ่งเป็นงานเกี่ยวกับจิตใจของคน และความท้าทายในการแนะนำ และแก้ปัญหาต่างๆ อยู่แทบทุกวัน จึงคิดว่าวิชาที่เธอจะสมัครเรียนในมหาวิทยาลัย เธอแน่ใจว่า “วิชาจิตวิทยา” จะเป็นสิ่งที่เธอชอบที่สุด หลังจากพูดคุยกับสามีแล้ว สามีเต็มใจให้การสนับสนุน เมื่อกลับถึงบ้าน ดานีลาเตรียมอ่านหนังสือเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยมีตารางสอบเข้าเรียนในวันเสาร์ ดานีลาขอให้ทางคริสตจักรเขียนจดหมายถึงมหาวิทยาลัย ขอผ่อนผันให้ดานีลาสอบในวันอื่น แต่ทางมหาวิทยาลัยตอบจดหมายมาว่า “เรารู้สึกเสียใจ เราไม่สามารถเปลี่ยนวันสอบสำหรับบุคคลเดียวได้”

ดานีลา รู้สึกผิดหวังอย่างยิ่ง การเรียนในมหาวิทยาลัยดูเหมือนอยู่ไกลเกินเอื้อม ดานีลาโทรบอกให้มารดาบุญธรรมรับทราบ เกี่ยวกับความยากลำบากในการเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยของเธอ

มารดาบุญธรรมบอกว่า “ไม่ยากเลยสมัครเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยที่ไม่มีการสอบเข้าเรียนในวันเสาร์สิ หลังจากหนึ่งปีก็ขอย้ายเข้าไปเรียนที่มหาวิทยาลัยที่เบลเกรด”

ดานีลาพบมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในเมืองโนวิชัต ซึ่งเป็นเมืองใหญ่อันดับสองในประเทศเซอร์เบีย ที่เสนอการสอบเข้าเรียนในวันศุกร์ และปรากฏว่าดานีลาสอบผ่าน และได้ถูกรับเข้าเรียน

เมื่อเริ่มเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ดานีลาต้องมีภาระที่ยุงมากตลอดปีการศึกษา ดานีลาได้รับอนุญาตให้ทำงานสองวันในที่ทำงานเดิม ในวันเสาร์ดานีลาไปนมัสการพระเจ้าที่โบสถ์ วันจันทร์ไปเข้าชั้นเรียนต่างๆ ที่มหาวิทยาลัย ในวันอื่นๆ ดานีลาทำงานจาก 7.00 - 15.00 น. หลังจากนั้นขับรถยนต์ไปมหาวิทยาลัย เพื่อเข้าเรียนในชั้นต่างๆ โดยที่มารดาของเธอเองรับเลี้ยงดูบุตรชายให้

ดานีลากล่าวเป็นพยานถึงชีวิตตอนนี้ที่โบสถ์ว่า “ฉันอธิษฐานต่อพระเจ้าตลอดเวลา ว่าฉันกำลังทำในสิ่งที่ถูกต้อง....ฉันรู้สึกว่าการจิตใจของฉันมีพลังผลักดันพิเศษให้เดินหน้าต่อไป และฉันสอบผ่านด้วยคะแนนสูงสุดในชั้นเรียน”

หลังจากทำงานบริษัทสื่อสารนานาชาติที่ได้ 9 เดือน มีเหตุการณ์บางอย่างทำบริษัทที่ฉันทำงานปลดพนักงานออกประมาณ 100 คน เพื่อจัดระบบองค์กรใหม่ และฉันเป็นหนึ่งในจำนวนนั้นที่ถูกปลดออก ฉันถือว่าเป็นพระพรเพราะว่าฉันจะได้มีเวลามากขึ้นสำหรับการศึกษา และครอบครัว

เมื่อปีการศึกษาที่หนึ่งสิ้นสุดลง ดานีลาตัดสินใจไม่ขอย้ายไปเรียนที่มหาวิทยาลัยที่กรุงเบลเกรด เพราะศาสตราจารย์ที่สอนหลายคน ยอมรับในความเชื่อของดานีลา และอนุญาตให้หยุดเรียนในวันสะบาโตได้ด้วย

ตลอดการศึกษาในมหาวิทยาลัย ดานีลาและครอบครัวไม่มีปัญหาทางการเงินเลย เกรดของดานีลาดีขึ้น หลังจากที่ดานีลาถูกให้ออกจากงาน ต่อมามหาวิทยาลัยมอบทุนการศึกษาเต็มให้กับดานีลา จนกว่าจะเรียนสำเร็จ เพิ่มเติมจากนี้ ดานีลาได้งานในช่วงหยุดซัมเมอร์ คือการทำสะอาดบ้านหลายหลังในประเทศเยอรมัน

เมื่อดานีลาสำเร็จการศึกษา คุณแม่ของดานีลา คุณแม่บุญธรรม คุณพ่อ สามี และญาติทุกคนต่างรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จด้านการศึกษาของดานีลา ความชื่นชมยินดีมีเพิ่มพูนขึ้น เมื่อดานีลาศึกษาต่อระดับปริญญาโทในวิชาจิตวิทยา ซึ่งดานีลาสำเร็จการศึกษาในปี ค.ศ. 2018

ปัจจุบันดาเนียลาอายุ 41 ปี และทำงานเป็นผู้ประสานงานสำหรับศูนย์อพยพสตรีที่กรุงเบลเกรด ดาเนียลาทำงานของเธอมาก

ดาเนียลากล่าวเป็นพยานว่า “งานของข้าพเจ้าไม่เคยทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อเลย ข้าพเจ้ามีความสุขมาก เป็นงานที่ต้องทำอย่างทุ่มเททะลวงกำลัง และเต็มสติปัญญา เป็นงานที่ต้องการความคิดสร้างสรรค์ เป็นงานทั้งหมดที่ข้าพเจ้าต้องการทำมาตลอด”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสาม จะนำไปสร้างอาคารโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสเป็นของตนเอง (แทนที่จะเช่าโรงภาพยนตร์เก่าใช้เป็นที่นมัสการมาหลายปี) โบสถ์แห่งใหม่นี้จะตั้งอยู่ใกล้กับสถานที่ทำงานของดาเนียลา ...ขอบคุณพี่น้องแอ๊ดเวนตีสทุกท่านทั่วโลก ที่มีส่วนในการถวายทรัพย์เพื่อพันธกิจของพระเจ้าตลอดมา รวมทั้งครั้งนี้ด้วย ของพระบิดาเจ้าทรงอวยพระพรพี่น้องทุกท่าน รวมทั้งครอบครัวของท่านด้วย...ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า...อาเมน

ที่ตั้งของพันธกิจ

- โบปลิวิสำหรับแจกโบแรกในภาษาเซอร์เบีย ถูกพิมพ์ขึ้นในเมือง “แฮมเบิร์ก ใน ปี 1893 ถึง 1896แม้ว่าในตอนนั้นยังไม่มีผู้รับบัพติศมาเข้าสู่คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสในประเทศเซอร์เบีย

ข่าวพันธกิจประจำสัปดาห์ที่ 25 เมษายน 2020

บุตรชายที่ไม่คาดหวังสองคน

เล่าโดย ฮาลินา แพสทุซโค วัย 65 ปี...ประเทศโปแลนด์

ฮาลินา แพสทุซโค ตัดสินใจว่า เธอจะไม่มีลูกอีก เพราะตอนนั้นเธอมีลูกสาวแล้วสามคน ทั้งครอบครัวอาศัยอยู่ที่ประเทศโปแลนด์

เมื่อฮาลินาอายุได้ 42 ปี บุตรสาวคนโตของฮาลินา ให้กำเนิดลูกสาวคนแรก ซึ่งฮาลินาได้กลายเป็นคุณยายไปโดยปริยาย อย่างไรก็ตามในช่วงที่ได้หลานคนแรก ฮาลินาเองตั้งครรภ์ลูกคนที่ 4 ได้ 5 เดือน

ในตอนตั้งครรภ์ใหม่ๆ ฮาลินา ได้ไปพบแพทย์ เพื่อขอคำปรึกษา แพทย์ไม่รับประกันว่าทารกในครรภ์ของฮาลินาจะสมบูรณ์ เพราะในเวลานั้นเด็กทารกที่เกิดจากมารดาที่อายุมากในประเทศโปแลนด์ เด็กทารกที่คลอดออกมาบางคนจะเป็นเด็กที่ไม่สมบูรณ์ ประเทศโปแลนด์ในเวลานั้นก็ยังไม่มียุติกรรมช่วยเด็กที่ช่วยตนเองไม่ได้เพียงพอ

แพทย์ที่ฮาลินาไปขอรับคำปรึกษา บอกให้ฮาลินากลับมาปรึกษากับสามีว่าจะลองเสี่ยงเอาเด็กทารกไว้ หรือจะให้แพทย์ช่วยทำแท้งให้ ก่อนกลับบ้านแพทย์ได้ให้หมายเลขโทรศัพท์ของแพทย์ เพื่อนัดหมายกลับไปทำแท้ง ในวันต่อมาเมื่อฮาลินาโทรไปหาแพทย์เพื่อจะนัดหมายวันเวลาไปทำแท้ง บังเอิญช่วงนั้นโทรศัพท์ของแพทย์เสียใช้การไม่ได้ แพทย์จึงไม่ได้รับสายของฮาลินา

เมื่อสามีของฮาลินากลับจากที่ทำงานในเมืองในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ เมื่อเขาได้ยินว่าภรรยาจะทำแท้งลูกคนที่สี่ เขาขอร้องภรรยาอย่าทำแท้ง เป็นการฆ่าคนผิดพระบัญญัติของพระเจ้า ทั้งสองถกเถียงกัน ในที่สุดสามีใช้ไม้ตายกล่าวว่า ถ้าฮาลินาไปทำแท้ง เขาจะขอหย่าขาด และจะไม่กลับมาบ้านอีก ในที่สุดฮาลินา บอกว่าถ้าสามี มีความรู้สึกหนักแน่นเช่นนั้นเธอก็จะไม่ทำแท้ง

ดวงใจของฮาลินาได้รับการสัมผัส เมื่อถึงกำหนดเก้าเดือน ฮาลินาได้ให้กำเนิดเด็กทารกเพศชาย ฮาลินาและครอบครัวต่างชื่นชมยินดี เด็กทารกเป็นเพศชาย มีร่างกาย และจิตใจสมบูรณ์ดีทุกอย่าง ฮาลินาบอกว่าที่ผู้คนพูดกันว่า เด็กทารกที่เกิดจากมารดาอายุมาก เด็กทารกมักจะพิการ หรือปัญญาอ่อน สามีและภรรยาให้ชื่อเด็กทารกว่า “อาดัม” ฮาลินากล่าวว่าพระเจ้าทรงประทานบุตรชายคนนี้ให้กับครอบครัวของเธอ

ต่อมาฮาลินาสังเกตว่าสามีไปนมัสการที่โบสถ์เซเวนต์เดย์แอ๊ดเวนตีส ในตอนนั้นฮาลินาไม่ได้คิดเรื่องพระเจ้าจริงจัง ประเทศโปแลนด์เพิ่งจะแยกออกมาจากกลุ่มประเทศคอมมิวนิสต์ได้ไม่นาน แต่บัดนี้ฮาลินารู้สึกขอบคุณพระเจ้าที่ทารกเพศชายคลอดออกมาร่างกายสมบูรณ์ดี เธออยากจะทำบางอย่างที่ดีเพื่อพระเจ้า ฮาลินาก็ได้ตัดสินใจศึกษาพระคัมภีร์กับศิษยาภิบาลโบสถ์แอ๊ดเวนตีสนคนหนึ่ง โดยไม่บอกให้สามีทราบ ต่อมา เมื่อสามีชวนไปเข้าค่ายแอ๊ดเวนตีส ฮาลินาก็ไปเข้าค่ายด้วย และฮาลินาได้ทำให้สามีประหลาดใจมาก เมื่อฮาลินาชวนสามีรับบัพติศมาพร้อมกับเธอกับอีกหลายคนในตอนเช้าค่ายครั้งนั้นเอง

ต่อมาอีก 3 ปี ฮาลินาได้สมัครเข้าเรียนในโรงเรียนศาสนศาสตร์แอ๊ดเวนตีส ในประเทศโปแลนด์ ขณะที่เรียนอยู่ปีที่ 3 วันหนึ่งอาจารย์ใหญ่ได้เชิญชายหนุ่มคนหนึ่งที่เกิดมาพิการ แต่เขาได้รับการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี จนสามารถพูดเป็นพยานเพื่อพระเจ้าได้ วันนั้นเขาพูดเป็นพยานเกี่ยวกับความยากลำบากในชีวิตของเขา ...ในตอนเขียนวิทยานิพนธ์ ฮาลินาเขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “จะช่วยฝึกอบรมให้คนพิการเป็น

พยานรับใช้พระเจ้าได้อย่างไร” ในเวลาต่อมา นายแพทย์ฝ่ายธาราบำบัดคนหนึ่งได้แนะนำให้ฮาไลนา รู้จัก เด็กชายที่เกิดมาพิการคนหนึ่งอายุ 10 ขวบ ขณะนั้นอยู่ในบ้านเลี้ยงเด็กกำพร้าแห่งหนึ่ง

เด็กพิการที่อยู่ในบ้านเด็กกำพร้าคนนั้นชื่อ ดาวิด พ่อแม่ของดาวิดได้ละทิ้งดาวิดให้กับบ้านเด็กกำพร้า ตั้งแต่ดาวิดยังเป็นทารก และบ้านเด็กกำพร้าไม่ประสบความสำเร็จในการหาครอบครัวใหม่ให้กับดาวิด

เมื่อฮาไลนา ศึกษาสำเร็จจากโรงเรียนศาสนศาสตร์ เธอได้ไปร่วมทำงานกับโครงการของรัฐบาล ในการหาครอบครัวให้มารับเด็กกำพร้าไปเลี้ยงในช่วงวันหยุดประจำสัปดาห์ ฮาไลนาและสามีจึงรับเอาเด็กชาย ดาวิดไปดูแลในช่วงวันหยุดประจำสัปดาห์ โดยรับดาวิดไปในเย็นวันศุกร์ และนำส่งคืนที่บ้านเด็กกำพร้าใน เย็นวันอาทิตย์... ในเย็นวันอาทิตย์วันหนึ่งดาวิดไม่ยอมกลับไปที่บ้านเด็กกำพร้า เขาขออดอาหารไว้ แน่น พลังรื้อให้เสียงดัง ซึ่งทำให้ฮาไลนาพลอยร้องไห้ไปด้วยเพราะความสงสาร เป็นอันว่าเธอและสามีรับ เอาดาวิดไว้เป็นบุตรบุญธรรมตั้งแต่วันนั้น

ฮาไลนา เรียกสมาชิกครอบครัวมารวมกัน เพื่อประกาศการตัดสินใจของฮาไลนา ทุกคนไม่เห็นด้วยที่จะรับดาวิดเข้ามาเป็นบุตรบุญธรรม ยกเว้นอาดัมเพียงคนเดียว ซึ่งตอนนั้นอายุ 12 ขวบ หลังการประชุม ของสมาชิกในครอบครัว อาดัมได้เขียนจดหมายถึงพ่อ และแม่มีใจความว่า....

“ไม่ว่าดาวิดจะมีความบกพร่อง และพิการเพียงใด ผมต้องการให้เขาอยู่กับครอบครัวของเรา ตลอดไป....”

ฮาไลนา ตัดสินใจขอปลดเกษียณจากงานประจำ 5 ปีก่อนอายุครบ 60 ปี เพื่อเธอจะได้ใช้เวลาให้การช่วยเหลือดาวิดได้มากขึ้น เมื่อฮาไลนาค้นเรื่องการขอรับดาวิดเป็นบุตรบุญธรรมจากศาล ผู้พิพากษาได้อ่านคำอ้อนุมัติตามที่ฮาไลนาค้นขอ ในเวลาไม่กี่วันหลังจากที่ยื่นเรื่องเข้าไป

ในเดือนกรกฎาคม ปี 2009 ดาวิดได้เข้ารับการผ่าตัดในโครงการผ่าตัดฟรีจากโรงพยาบาลของรัฐ เป็นครั้งแรก ปรากฏว่าการผ่าตัดไม่ประสบความสำเร็จ แพทย์หลายคนลงความเห็นว่าดาวิดคงจะเดินไม่ได้ ด้วยตัวเองเป็นแน่ แต่ฮาไลนา และสามี และอาดัม เชื่อว่าถ้าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าการอัศจรรย์จะเกิดขึ้น ได้เสมอ...ต่อมาดาวิดได้รับการผ่าตัดครั้งที่สอง ครั้งที่สาม และครั้งที่สี่ ในระยะเวลาห้าปี และการผ่าตัดครั้งที่สี่ดาวิดก็สามารถเดินได้ด้วยตนเอง แม้จะไม่สมบูรณ์เต็มร้อยเหมือนคนปกติทั่วไป

ในปี 2019 คือปีที่แล้ว ดาวิดอายุ 17 ปี เขาได้เป็นพยานเพื่อพระเจ้าตามโรงเรียนต่าง ๆ และค่ายพัก แรมนับครั้งไม่ถ้วน เมื่อครอบครัวของเราเดินทางไปที่ใด ผู้คนรู้สึกทึ่งในตัวดาวิด พวกเขาถามคำถามหลาย ข้อ สมาชิกในครอบครัว หรือดาวิดเองเป็นคนตอบคำถามต่างๆ เหล่านั้น ดาวิดและพี่ๆ มีโอกาสแบ่งปัน ความเชื่อบ่อยๆ พวกเขาได้แจกใบปลิวไปเป็นจำนวนมาก แจกหนังสือเล่มเล็กไปจำนวนนับไม่ถ้วนส่วน หนังสือ “สงครามแห่งประวัติศาสตร์” แจกไปแล้ว 200 เล่มเมื่อปีที่แล้ว”

ดาวิดรักพระเจ้า รักพระคัมภีร์ เขาท่องจำข้อพระคัมภีร์ได้มากมาย และท่องพระคัมภีร์เป็นบทได้ หลายสิบบท บทที่เขาชอบมากที่สุดคือ สดุดี บทที่ 23 เขาบอกว่าเป็นการสรุปว่านั่นเป็นเหมือนชีวิตของเขา ดาวิดกล่าวว่า “พระเจ้าทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะ และผมเป็นแกะของพระองค์ และผมจะไม่ขาดแคลนสิ่งใด”

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่านทั่วโลกที่ในปี 2017 ได้ถวายเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสาม ส่วนหนึ่งได้นำไปสร้างห้องสตูดิโอ สำหรับรายการ “ช่องทางแห่งความหวัง” ในประเทศโปแลนด์ ซึ่งใช้ในการ ส่งกระจายเสียงพระกิตติคุณให้กับประชาชนที่พูดภาษาโปแลนด์ทั้งหลาย... ขอพี่น้องระลึกถึงพวกเราในวัน

สะบาโตที่สิบสามของไตรมาสที่สองในปีนี้ด้วย ที่เงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามส่วนหนึ่งจะถูกนำไปสร้างอาคารโบสถ์สองหลัง...ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรทุกท่านทั้งครอบครัวด้วย...อาเมน

ที่ตั้งพันธกิจ :

- มารี คูรีย์ เกิดในเมืองวอร์ซอว์ ประเทศโปแลนด์ ในวันที่ 7 พฤศจิกายน 1867 เธอและสามีได้ค้นพบธาตุ “โปโลเนียม” (Po) เรียกชื่อตามภาษาพื้นเมืองโปแลนด์ของเธอ และต่อมาไม่นานได้ค้นพบธาตุ “เรเดียม” (Ra) ซึ่งต่อมาในปี 1913 เธอได้รับรางวัลโนเบล จากการค้นพบครั้งนี้
- หนังสือตำราปรุงอาหารของชาวโปแลนด์เล่มแรก มีอายุย้อนหลังไปถึงปี 1682 และอาหารจานที่มีชื่อเสียงหลายตำรับ มีอิทธิพลจากรสชาติ และกลิ่นอายอาหารจาก 3 ชาติคือ ลิทัวเนียน ทาร์-ทาร์เตอร์กิส และเยอรมัน

ข่าวพันธกิจประจำวันสะบาโตที่ 2 พฤษภาคม 2020

การตัดสินใจผิดครั้งเดียว

เล่าโดย มาร์ซูส ไมเคิลสกี วัย 55 ปี...ประเทศโปแลนด์

หลังจากอาจารย์มาร์ซูสและทีมงานไปเปิดการนมัสการในเรือนจำกลางในเมืองหลวง ประเทศโปแลนด์สัปดาห์ละครั้งเป็นเวลาหกเดือน มีนักโทษหลายคนที่มีร่วมนมัสการอย่างสม่ำเสมอได้ตัดสินใจขอรับบัพติศมา

อาจารย์มาร์ซูสกับทีมงานที่เข้ามาช่วยในพันธกิจเรือนจำต่างพากันครุ่นคิดว่าจะรับบัพติศมาอย่างไร และรับบัพติศมาให้พวกเขาที่ไหน ในที่สุดอาจารย์มาร์ซูสก็คิดว่า จะมีค่ายพักแรมเยาวชนที่ “ชายทะเลบัลติก” ในอีกหนึ่งเดือนข้างหน้า

อาจารย์มาร์ซูสเขียนจดหมายขออนุญาตจากพัศดีเรือนจำ ขออนุญาตนำตัวผู้ต้องขังจำนวน 6 คน ตามรายชื่อที่แนบมา เดินทางออกนอกเรือนจำเป็นเวลา 4 วันเพื่อไปรับบัพติศมาที่ทะเลบัลติก โดยใช้เวลาเดินทางด้วยรถไฟเป็นเวลา 1 วัน ใช้เวลา 2 วันในค่ายพักแรม และอีก 1 วันเดินทางกลับมาสู่เรือนจำ สอดคล้องกับกฎหมายของโปแลนด์ นักโทษชั้นเยี่ยมที่ประพฤติตัวดีต่อเนื่อง และได้รับโทษในเรือนจำมาแล้วอย่างน้อยสองในสามของคำตัดสิน จะได้รับอนุญาตให้ออกไปนอกเรือนจำได้เป็นครั้งคราว ในช่วงเวลาครั้งละไม่เกิน 1 สัปดาห์

พัศดี หรือผู้บัญชาการเรือนจำพิจารณาตามคำขอของอาจารย์มาร์ซูสแล้วอนุญาตให้อาจารย์และทีมงานนำผู้ต้องขัง 6 คนตามรายชื่อที่ขออนุญาต ออกจากเรือนจำไปได้เป็นเวลา 4 วันเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

ในวันนัดหมาย อาจารย์มาร์ซูส และสมาชิกโบสถ์บางคนได้เดินทางมารับตัวนักโทษไปขึ้นรถไฟเพื่อเดินทางไปค่ายพักแรมตามคำขอ

มีนักโทษรายหนึ่งชื่อ “จูเร็ค” ได้ยื่นเกี่ยวกับพิธีบัพติศมา และเขาได้ตัดสินใจที่จะรับบัพติศมาด้วยเช่นกัน จูเร็คเองเป็นนักโทษชั้นเยี่ยม และได้รับโทษในเรือนจำมาแล้วมากกว่าสองในสามของคำตัดสิน เขาได้ขออนุญาตออกจากเรือนจำไปเยี่ยมครอบครัว 5 วัน และได้เดินทางออกจากเรือนจำไป 1 วันก่อนที่อาจารย์มาร์ซูส และสมาชิกโบสถ์จะมารับนักโทษ 6 คนเพื่อไปเข้าค่ายพักแรม

จูเร็คได้โทรติดต่อกับอาจารย์มาร์ซูสทางโทรศัพท์ และนัดหมายจะเดินทางจากบ้านของเขา เพื่อไปขึ้นรถไฟขบวนเดียวกัน ณ สถานีรถไฟ ณ อีกเมืองหนึ่งในเวลาประมาณ 15.30 น....เมื่อขบวนรถไฟออกเดินทางตามกำหนดเวลา สมาชิกโบสถ์คนหนึ่งได้เริ่มเล่นกีตาร์ และสมาชิกคนอื่นๆ เริ่มร้องเพลงคริสเตียน ผู้ต้องขังทั้ง 6 คนต่างร้องเพลงคริสเตียนได้ เสียงเพลงทำให้ทุกคนในที่มึนเมาไปด้วยความชื่นชมยินดี

ในเวลาประมาณ 15.30 น. ขบวนรถไฟได้เดินทางมาถึงสถานีรถไฟที่จูเร็คได้นัดหมายไว้กับอาจารย์มาร์ซูสว่าเขาจะมาขึ้นรถไฟเดินทางไปค่ายพักแรมด้วยกัน สถานีแห่งนั้นรถไฟจอด 5 นาที แต่ผู้ต้องขังจูเร็คไม่มาปรากฏตัว อาจารย์มาร์ซูสพยายามติดต่อจูเร็คผ่านมือถือ แต่ไม่มีคำตอบ สมาชิกและนักโทษคนอื่นๆ ต่างวิตกว่ามีบางสิ่งเกิดขึ้นกับจูเร็คแน่ แต่ไม่ทราบเป็นอะไร สิ่งที่เขาทำได้อีกคือการอธิษฐานร่วมกันขณะที่ขบวนรถไฟเคลื่อนขบวนจากสถานีเดินทางต่อไปยังจุดหมายปลายทาง

อาจารย์มารุสซ์ ผู้ต้องขังทั้ง 6 และสมาชิกโบสถ์เดินทางไปถึงค่ายพักแรมในคืนวันศุกร์ ในวันสะบาโตผู้ต้องขังทั้ง 6 และเยาวชนคนอื่นๆ อีก 21 คน รวมเป็น 27 คนได้เดินลงไปในน้ำทะเลเพื่อรับบัพติศมา

ในเช้าวันอาทิตย์ อาจารย์มารุสซ์ และนักโทษทั้ง 6 พร้อมด้วยสมาชิกได้ขึ้นรถไฟเดินทางกลับ เมื่อเดินทางมาถึงสถานีรถไฟเป้าหมาย อาจารย์มารุสซ์และสมาชิกได้นำพวกผู้ต้องขังลงจากรถไฟ แล้วพากันขึ้นแท็กซี่สามคันเพื่อนำพวกเขาไปส่งที่เรือนจำของพวกเขา พอถึงเรือนจำ พวกเจ้าหน้าที่บางคนรู้สึกแปลกใจ เพราะพวกผู้คุมได้พนันกันสนุกๆ ว่า ในจำนวนนักโทษ 6 คน จะมีกี่คนที่จะถือโอกาสหลบหนีไป อย่างไรก็ตามก็ตีพวกเขาได้ทราบข่าวว่าจูเร็คยังไม่กลับมารายงานตัว ซึ่งเจ้าหน้าที่บอกว่าถ้าจูเร็คไม่กลับมาในเวลา 18.00 น.วันนี้ วันพรุ่งนี้เช้า เจ้าหน้าที่เรือนจำจะแจ้งจับจูเร็ค และหมายจับจะถูกส่งไปยังสถานีตำรวจต่างๆ ทั่วประเทศไปแลนต์ เพราะจูเร็คได้ลาไป 5 วัน และไม่กลับมาตามกำหนด

เจ้าหน้าที่เรือนจำคนหนึ่งบอกกับอาจารย์มารุสซ์ว่า หลังจากสถานีตำรวจต่างๆ ได้รับสำเนาหมายจับ พวกเขาจะมองหาจูเร็ค จูเร็คจะไม่สามารถหางานทำได้ ในสองเดือนต่อมา ตำรวจในเมืองหนึ่ง ไกลออกไปจากเรือนจำ ได้จับจูเร็คได้ ในการสอบสวนเขาสารภาพว่า เมื่อเขาออกจากเรือนจำ เขาเดินทางไปเยี่ยมเพื่อนที่เป็นคนทำผิดกฎหมาย แต่ยังไม่ถูกจับ พวกเขาฉลองกันด้วยการกินดื่ม และจูเร็คไม่ได้กลับบ้านจนอีกสองวันถัดมา ที่เลวร้ายกว่าคือน้องชายอายุ 17 ปีของจูเร็ค ซึ่งเริ่มไชยาเสพติดได้ติดตามจูเร็ค ออกจากบ้านมาอยู่กับกลุ่มคนทำผิดกฎหมายด้วยอีกคนหนึ่ง จูเร็คกับน้องชายได้ถูกดำเนินคดีอาชญากรรมหลายคดี และมีคดีหนึ่งที่ปล้น และฆ่าเจ้าทรัพย์ เมื่อจูเร็คถูกจับได้ น้องชายของเขาก็ถูกจับด้วย น้องชายของจูเร็ค อายุ 17 ปี ได้รับการกรุณาจากศาลเป็นกรณีพิเศษถูกตัดสินให้ต้องโทษในเรือนจำ 6 ปี ส่วนจูเร็คเองต้องถูกตัดสินเพิ่มโทษในคดีหลบหนีการคุมขังเก่า และคดีใหม่อีกรวมเป็นต้องรับโทษรวมกัน 20 ปี

เป็นเวลา 20 ปีที่เรื่องของจูเร็คยังรบกวนจิตใจของอาจารย์มารุสซ์ เพราะจูเร็คได้ตัดสินใจรับบัพติศมา ซึ่งหมายความว่าเขาเข้าใกล้พระเจ้ามากแล้ว ถ้าเพียงเขาไปขึ้นรถไฟเดินทางไปกับเพื่อนนักโทษอีก 6 คนในบ่ายวันนั้น และรับบัพติศมา ซึ่งผู้ต้องขังทั้ง 6 คนต่างประพฤติกรรมดีเหมือนคริสเตียนและต่างได้รับการอภัยโทษ และได้รับการปล่อยตัวในอีก 2 ปีต่อมา ขณะที่จูเร็คยังอยู่ในเรือนจำอีก 20 ปีต่อมาจนถึงวันนี้

วันหนึ่งสมาชิกโบสถ์ในวัยสาวได้เข้ามาหาอาจารย์มารุสซ์ในเมืองลับบลิน เมืองที่อาจารย์มารุสซ์ย้ายไปเป็นศิษยาภิบาลประจำโบสถ์ หญิงสาวคนนี้บอกว่าน้องสาวของเธอกำลังรักใคร่กับอดีตผู้ต้องขังคนหนึ่ง และชายคนนี้ต้องการที่พักพิง สมาชิกสาวคนนี้บอกกับอาจารย์ว่า คนรักของน้องสาวรู้จักพระคัมภีร์มากทีเดียว ในฐานะเป็นโบสถ์เราสามารถจะช่วยชายคนนี้ได้ไหม

วันต่อมาสมาชิกสาวคนนี้นำ “โทเม็ค” และน้องสาว มาพบอาจารย์มารุสซ์ ทั้งสองฝ่ายทักทาย และพูดคุยกัน มารุสซ์ยอมรับว่า โทเม็ครู้จักพระคัมภีร์ไม่น้อยกว่าสมาชิกทั่วไป มารุสซ์ชวนโทเม็คศึกษาพระคัมภีร์ และติดต่อห้องพักให้กับโทเม็ค โทเม็คมานมัสการที่โบสถ์เป็นประจำ และศึกษาพระคัมภีร์กับอาจารย์มารุสซ์สัปดาห์ละสองครั้ง

ขณะที่ศึกษาพระคัมภีร์ โทเม็คแสดงอารมณ์พลุ่งพล่านออกมาบ่อยครั้ง บางครั้งเขาบ่นอย่างน้อยใจว่า “อาจารย์เป็นคนดี และเชื่อในพระเจ้าเพราะอาจารย์เกิดมาในครอบครัวที่ดี แต่ผมเกิดจากครอบครัวที่เป็นปัญหาของสังคม แม่ของผมเป็นคนชอบดื่มสุราจนเมามายอยู่บ่อยๆ ส่วนพ่อและพี่ชายของผมเป็นอาชญากรทำผิดกฎหมาย และถูกตัดสินและจำคุก ดังนั้นแม้พระคัมภีร์จะสอนดี และสอนเส้นทางแห่งความ

รอด แต่พระเจ้าจะสอนให้ผมเป็นคนดีได้อย่างไร ผมเป็นอดีตนักโทษต้องติดคุกถึง 6 ปี ฟังพันธกิจออกมาไม่ถึงปี”

อาจารย์มารุสซ้อธิษฐานขอสติปัญญาจากพระเจ้าว่าจะตอบคำถาม และจะช่วยฟื้นฟูจิตใจดีต่ออันขมขื่นของ โทมัสได้อย่างไร

อาจารย์มารุสซ้อเล่าว่า การตัดสินใจผิดครั้งเดียวอาจทำให้ชีวิตของคนพังลงได้ และอาจารย์ได้เล่าเรื่องของจูเร็กเมื่อหลายปีก่อนให้โทมัสฟัง

เมื่อโทมัสได้ฟังเรื่องตัวอย่างจากประสบการณ์ของอาจารย์มารุสซ้อ โทมัสเริ่มร้องไห้ “นี่เป็นเรื่องเหลือเชื่อแต่เป็นเรื่องจริง” เขาพูดพลางร้องไห้ต่อ

อาจารย์มารุสซ้อถามว่านี่ “คุณหมายความว่าอย่างไรที่บอกว่าเป็นเรื่องที่เหลือเชื่อแต่เป็นเรื่องจริง”

โทมัสจ้องมองที่ตาของอาจารย์มารุสซ้อ แล้วพูดขึ้นว่า “จูเร็กที่อาจารย์เล่าถึงเป็นพี่ชายของผมเอง และน้องชายของจูเร็ก ที่พี่จูเร็กชวนไปทำผิดคือผมเอง “โทมัส”.....

ปัจจุบันโทมัสคิดเรื่องการรับบัพติศมา และพยายามจะเลิกการดื่มเหล้า อาจารย์มารุสซ้อได้ส่งโทมัสไปเข้าสถานพักฟื้นคนอดเหล้า และโทมัสได้เป็นพยานให้อีกสองคนที่ไปอดเหล้า และทั้งสามคนวางแผนจะรับบัพติศมาพร้อมกันในอีกไม่นานนี้ ขณะที่พี่ชายของโทมัส คือจูเร็กยังถูกจองจำอยู่ในเรือนจำ

เรื่องของจูเร็ก แสดงให้เห็นว่า เมื่อคนหนึ่งเข้ามาใกล้พระเจ้า เขาควรจะมีการตัดสินใจอย่างทันที และเด็ดขาด ไม่มีการลังเลใดๆ อาจารย์มารุสซ้อกล่าว

ให้เราอ่านข้อพระคัมภีร์ อิสยาห์ 55:6 ซึ่งกล่าวว่า “จงแสวงหาพระยาห์เวห์ ขณะที่จะพบพระองค์ได้ จงทูลพระองค์ ขณะที่พระองค์ทรงอยู่ใกล้”

อาจารย์มารุสซ้อกล่าวว่า ส่วนของเรื่องตัวอย่างวันนี้เป็นเรื่องเศร้า “แต่ขณะเดียวกันแสดงให้เห็นถึงฤทธิ์อำนาจยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ว่าพระองค์สามารถทำอะไรได้บ้างในชีวิตของเราทั้งหลาย ลองจินตนาการว่าเมื่อจูเร็กพันธกิจออกมา และได้พบน้องคือโทมัส น้องชายกลับใจใหม่เป็นคริสเตียนแล้วหลายปี และโทมัส คงได้เล่าเรื่องให้พี่ชายฟังว่า สิ่งที่ทำให้เขากลับใจ เปลี่ยนแปลงชีวิตเพราะได้ยินเรื่องของพี่ (จูเร็ก) ผ่านการเป็นพยานของอาจารย์มารุสซ่อนั่นเอง

ขอบคุณสำหรับเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสามของปี 2017 จากพี่น้องในพระคริสต์ทั่วโลก ซึ่งได้ถูกส่งไปให้มิชชันโปแลนด์ เพื่อสร้างห้องสตูดิโอ สำหรับบันทึกรายการ ออกอากาศทาง “ช่องทางแห่งความหวังโปแลนด์” ในภาษาโปแลนด์ (โปลิส) ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรพี่น้องทุกท่าน ทั้งครอบครัวของท่านด้วย ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า...อาเมน

ข้อมูลด่วน :

- ผู้กลับใจเป็นแอดเวนตีสคนแรกของโปแลนด์ ซึ่งตอนนั้นอยู่ในดินแดนรัสเซีย ในปี 1888 ชื่อ ลูบบัน และเอช สคูโบวิช ซึ่งทั้งสองอพยพจาก “โครเมีย” มายังภาคตะวันออกของโปแลนด์ และทำการประกาศพระกิตติคุณ 3 ปี พระเจ้าทรงอวยพรให้พวกเขา ทำให้สามารถก่อตั้งโบสถ์ขึ้นได้ที่เมืองซาร์นาวคา ในแคว้นโวลไฮเนีย ของโปแลนด์

ข่าวพันธกิจประจำวันสะบาโตที่ 9 พฤษภาคม 2020

การเป็นเพื่อนกับชาวฟินแลนด์ผู้ไม่มีเพื่อน

เล่าโดย ลัทธิ เฮอราเนิน วัย 60 ปี...ประเทศฟินแลนด์

ลัทธิ เฮอราเนิน ยืนที่หน้าหลุมฝังศพของเพื่อนคนหนึ่งชื่อ “มิคเคิล” ซึ่งอยู่ในวัยเดียวกัน แต่ได้ตายไปเมื่อ 3 ปีที่แล้ว ลัทธิรู้สึกว่ามีใจมิดมน เพื่อนคนนี้เป็นโรคเส้นเลือดจากหัวใจไปเลี้ยงสมองอุดตัน

ลัทธิจึกคิดว่าคนที่อยู่ในหลุมฝังศพอย่างเดียวกับเพื่อนรักอาจเป็นเขาก็ได้ในวันข้างหน้า ไม่มีใครทราบชีวิตของแต่ละคนจะยืนนานไปอีกกี่ปี ก่อนจะสิ้นสุดลงในหลุมฝังศพ

ตอนนั้นลัทธิอายุ 45 ปี เขาไม่อาจทราบถึงอายุขัยของเขา แต่เสียงสะท้อนเรื่องความไม่แน่นอนในชีวิตของคนเราได้ดังสะท้อนในสมองของเขาวันแล้ววันเล่า ลัทธิคิดว่า “ถ้าฉันตาย จะมีอะไรเกิดขึ้นกับฉัน”

ลัทธิรู้สึกกลัวขึ้นมา เขาจำได้ว่าเคยได้อ่านในไบเบิลที่รับแจกมาในครั้งหนึ่งว่า พระเยซูจะเสด็จกลับมาในอีกไม่นาน และในไบเบิลนั้นบอกด้วยว่า คนชอบธรรม คือคนที่เชื่อในพระเยซูจะถูกรับไปอยู่บนสวรรค์เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา แม้บางคนได้ตายไปแล้วก็จะฟื้นคืนชีพสู่ชีวิตใหม่ และถูกรับไปอยู่บนสวรรค์ด้วย...ส่วนคนบาปที่ไม่เชื่อในพระเยซูจะถูกเผาในบึงไฟก่ามะถัน จะได้รับความทุกข์ทรมานตลอดไป ยิ่งคิดในเรื่องนี้ ลัทธิยิ่งรู้สึกหวาดหวั่น

เมื่อลัทธิไปหาแพทย์เนื่องจากเกิดการอักเสบที่หูข้างซ้าย เขาถือโอกาสตรวจร่างกายทุกส่วน และแพทย์ได้พบว่าเขาเป็นมะเร็งต่อมลูกหมากระยะเริ่มต้น เมื่อได้ฟังอย่างนั้น ลัทธิยิ่งรู้สึกกลัว เพราะเท่าที่เขาได้พบเห็นมาคนที่เป็มะเร็งส่วนใหญ่จะเสียชีวิตในเวลาอันสั้น

วันหนึ่ง ลัทธิขับรถยนต์เข้าไปในโบสถ์แห่งหนึ่ง และได้พบกับศิษยาภิบาลประจำโบสถ์ ลัทธิได้ปรับทุกข์ให้กับศิษยาภิบาลฟัง ศิษยาภิบาลคนนั้นอ่านข้อพระคัมภีร์ให้การหนุนใจ เสร็จแล้วให้เขาคุกเข่าลง ศิษยาภิบาลวางมือบนศีรษะของเขา แล้วอธิษฐานขอพระเจ้ายกโทษความบาปให้เขา และนำเขาไปพบแพทย์ช่วยรักษาโรคของเขาให้หายขาด ก่อนจากกัน ศิษยาภิบาลได้สอนเขาให้รู้จักวิถีอธิษฐาน และมอบพระคัมภีร์ใหม่ให้กับเขาเล่มหนึ่ง

ลัทธิเริ่มอ่านพระคัมภีร์ใหม่อย่างจริงจังทุกวันที่มีโอกาส วันหนึ่งเขาพบว่าพระกิตติคุณลูกากล่าวถึงเรื่องพระเยซูเข้าไปในธรรมศาลาในวันสะบาโต เขาทราบต่อมามีว่า วันสะบาโตคือวันที่เจ็ดของสัปดาห์ ซึ่งก็คือวันเสาร์ เขาสงสัยว่าเหตุใดโบสถ์ต่าง ๆ จึงถือรักษาวันอาทิตย์ และตั้งไว้เป็นวันสำหรับการนมัสการ เขาอ่านพระคัมภีร์จบ 3 เที้ยว แต่ไม่พบคำสั่งให้เปลี่ยนวันสะบาโตไปเป็นวันอาทิตย์เลย

ในเวลานั้น ลัทธิได้อ่านข่าวพบว่า จะมีการประกาศพระกิตติคุณเรื่องความรอดของพระเจ้าในตอนกลางคืนเป็นเวลา 3 สัปดาห์ที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีส์ท้องถิ่น ลัทธิได้ไปฟังในการประชุมทุกคืน เขาได้รับคำตอบว่าเหตุใดโบสถ์โปรเตสแตนต์ต่าง ๆ ที่แยกตัวเองออกมาจากโบสถ์คาทอลิก แต่ยังคงวันนมัสการตามแบบโบสถ์คาทอลิกอยู่จนกระทั่งบัดนี้ ลัทธิได้ไปนมัสการที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีส์ ได้ศึกษาพระคัมภีร์และตัดสินใจรับบัพติศมา

ภรรยาของลัทธิ พุดต่อต้านลัทธิตลอดมา ที่เขาจะไปเชื่อในศาสนาคริสต์ เมื่อทราบวาลัทธิจะรับบัพ-
ติสมาเป็นคริสเตียน เธอได้ฟ้องหย่าขาดจากลัทธิ อย่างไรก็ตาม ลัทธิไม่เปลี่ยนใจ ในอีก 2 ปีต่อมา ลัทธิ
แต่งงานใหม่กับหญิงสาวชาวแอตเวนต์ชื่อ “ไปร์วิ”

ลัทธิแสวงหาวิธีจะแบ่งปันความเชื่อ หลังจากที่เขาและภรรยาได้อธิษฐานกันอย่างหนัก ลัทธิรู้สึกว
พระเจ้าทรงประสงค์ให้เขาและภรรยากลับบ้านเกิดของภรรยา คือเมือง “ลาห์ดี” ซึ่งมีโบสถ์แอตเวนต์สหลัง
หนึ่งทีนั้น ตั้งอยู่บนที่ดินผืนค่อนข้างใหญ่

“ชาวฟินแลนด์ส่วนใหญ่ใช้ชีวิตแบบชาวโลกทั่วไป คือจะให้ความสนใจหลักอยู่กับเงินทอง วัตถุ
สิ่งของและการแสวงหาความสนุกเพลิดเพลิน กล่าวได้ว่าพวกเขาไม่มีห้องเหลือให้พระเจ้า ลัทธิและภรรยา
ได้อธิษฐานทูลถามพระเจ้าว่า จะมีวิธีใดที่เขาและภรรยาจะเอื้อมถึงผู้คนทั้งหลายได้... ในที่สุดสามีภรรยา
ตัดสินใจจะเปิดร้านอาหารสุขภาพขึ้นเพื่อเป็นการเลี้ยงชีพ และเพื่อการประกาศพระกิตติคุณ

เมื่อลัทธินำเรื่องนี้สู่คณะกรรมการโบสถ์ พวกเขาตัดสินใจอนุญาตให้ ลัทธิเปิดห้องครัวสุขภาพ
ขึ้นในอาคารหลังเล็กด้านข้างห่างออกไปประมาณ 60 เมตร เป็นห้องครัวสุขภาพได้ โดยไม่คิดค่าเช่า ขอให้
ดำเนินการเพื่อการประกาศเป็นหลัก หนึ่งในอนาคตอันใกล้ โบสถ์จะปรุงอาหารในโรงครัวสำหรับแจกจ่าย
ให้คนยากจน และคนไร้บ้านฟรีด้วยในวันสะบาโต

มีคนทยอยมาทานอาหารสุขภาพราคาถูกกันเพิ่มขึ้นตามลำดับ หลังจาก 2 ปีผ่านไปห้องครัว
สุขภาพสามารถอยู่ได้ ในปีที่ 3 โรงอาหารพร้อมกับโบสถ์ได้ทำอาหารแจกให้กับคนขัดสนในเมืองนั้น ซึ่งมี
ทั้งชาวฟินแลนด์และชาวรัสเซีย มีบางคนไม่มีครอบครัว หรือผ่านการหย่าร้าง บ้างมีปัญหาทางการเงิน
หรือด้านธุรกิจ บางคนรู้สึกโดดเดี่ยว จึงมองหาเพื่อนเพื่อสนทนาหนุนน้ำใจกัน คงเหมือนกับลัทธิที่มองหา
เพื่อนใหม่เพื่อแบ่งปันพระคริสต์ให้กับเขา

ในสังคมของชาวฟินแลนด์ เป็นเรื่องยากที่จะพุดกับคนอื่นในเรื่องประเด็นส่วนตัว โดยเฉพาะอย่าง
ยึ่งที่จะพุดเรื่องความเชื่อ

ตลอดเวลาที่เปิดห้องครัวสุขภาพ มีคนที่เข้ามาทานอาหารที่สนใจในพระกิตติคุณของพระเจ้าบ้าง
แต่ขอขอบคุณพระเจ้าที่สมาชิกที่อ่อนแอในความเชื่อหลายคน ได้อาสามาช่วยปรุงอาหาร และพวกเขากลับมา
เป็นสมาชิกที่เข้มแข็งขึ้น ทั้งๆที่หลายคนไม่เคยโบสถ์เลยเป็นปีก็มี

ปีนี้ ลัทธิอายุ 60 ปีพอดี เขาได้รับการรักษามะเร็งต่อมลูกหมากจนหายขาดจากแพทย์ แต่
สำหรับลัทธิ เขาเชื่อว่าเขาหายจากมะเร็งเพราะอาหารสุขภาพ และการเชื่อวางใจในพระองค์อย่างสุด ๆ
มากกว่า เขากล่าวเป็นพยานว่า “ตอนนี้ผมไม่กลัวความตายเลย และผมพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของ
พระองค์ทุกวัน”

ข้อมูลตัวน :

- คริสจักรเซเว่นธ์เดย์แอตเวนต์สในฟินแลนด์ มีวิทยาลัยยูเนียร์ (อนุปริญญา) 1 แห่ง มีโรงเรียนเด็ก
ก่อนวัยเรียน 1 แห่ง มีโรงพิมพ์ของคริสตจักร 1 แห่ง และมีโรงเรียนคำสอนทางไปรษณีย์ และมี
ศูนย์สื่อสารมวลชนอย่างละ 1 แห่ง
- ชาวแอตเวนต์สคนแรกของประเทศฟินแลนด์คือกัปตันเรือเดินทะเล ชื่อ เอ.เอฟ. เลาวิสท์ ขณะแล่น
เรือกลางทะเลเขากลับใจใหม่โดยพี่น้อง พลีเมาร์ท ในปี 1885 ก่อนหน้านั้นกัปตันได้ซื้อหนังสือเขียน

โดย อูไรท์ สมิท ชื่อ “ดาเนียลและวิวรณ์” และชื่อหนังสือ “สงครามแห่งประวัติศาสตร์” ของ เอลเลน จี. ไวท์ จากการอ่านหนังสือทั้งสองเล่มดังกล่าว เขาเริ่มถือรักษาวันสะบาโตอย่างสัตย์ซื่อจนวันสุดท้ายในชีวิตของเขา ซึ่งเขาจากไปในปี 1955 เมื่ออายุ 97 ปี

- สำนักงานสหมิชชั่นของฟินแลนด์ มีโบสถ์ 62 แห่ง มีกลุ่มนมัสการ 9 แห่ง มีสมาชิก 4,678 คน เมื่อคิดเป็นอัตราส่วน มีแอดเวนตีส 1 คนต่อประชาชนทั่วไป 1,180 คน
- ภาษาราชการของฟินแลนด์ คือภาษา “ฟินนิช” ประเทศนี้มีชาวพื้นเมืองฟินแลนด์ 90% นอกจากนั้นมีภาษาสวีเดน 5.4% และมีภาษาพื้นเมืองดั้งเดิมซึ่งอาศัยอยู่ด้านเหนือสุดของประเทศเรียกชื่อว่าภาษา “แซมมิ” ซึ่งใช้เป็นภาษาราชการของประชาชนชาว “แลพแลนด์” ที่อาศัยในพื้นที่นั้นด้วย
- ชาวฟินแลนด์เป็นที่ยอมรับว่าเป็นผู้บริโภคนมสูงสุดในโลก หากคิดอัตราส่วนการบริโภคต่อหัว

ข่าวพันธกิจประจำวันสะบาโตที่ 16 พฤษภาคม 2020

คนที่ยังไม่เชื่อเป็นพยานให้พระคริสต์

เล่าโดย ลิตตา-ลิซา เพลโตเนน วัย 73 ปี...ประเทศฟินแลนด์

เอสโค อายุ 63 ปี มีอาการป่วย เมื่อเข้ามาในโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสในภาคตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศฟินแลนด์ เอสโคพูดว่า “ผมไม่ต้องการอาหาร” ขณะที่เขาตักสลัดผักใส่จาน ตักเนื้อเทียม และขนมปัง แล้วพูดต่อว่า “นี่สำหรับเพื่อนของผม”

ลิตตา-ลิซา มองดูชายร่างอ้วนด้วยสายตาอ่อนโยน กลิ่นของเหงื่อไคล จากเสื้อผ้าที่ไม่ได้ซักส่งกลิ่นออกมาจากตัวของเขา ชายอ้วนคนนี้ได้รับความทุกข์จากปัญหาโรคตับของเขาหลายปี หลังจากที่ก่อนหน้านี้เขาดื่มเหล้าหนักมาหลายสิบปี

“คุณเป็นคริสเตียนใช่ไหม” ลิตตา-ลิซาเอ่ยถาม เอสโค เขาทำที่หันไปมองทางอื่นแล้วแล้วตอบว่า “คุณครับ...ผมมีศาสนาของผม”

ลิตตา-ลิซา ทราบได้ว่าเอสโคเป็นคนไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าเหมือนคนอื่นอีกจำนวนมากในประเทศฟินแลนด์ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตเหมือนชาวโลก ในจำนวนประชากรฟินแลนด์ 5.5 ล้านคน เรามีชาวแอ๊ดเวนตีสเพียง 4,800 คน

เอสโคกลับมาที่โบสถ์สัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่าที่โบสถ์พิคคิโอ ซึ่งเมืองนี้เป็นเมืองขนาดเล็กมีประชากรเพียง 7,500 คน เอสโคมารับอาหารเพื่อนำกลับไปให้เพื่อนๆ ของเขา... ซึ่งมีสามภรรยาคนหนึ่งชื่อ “ปาซิและคริสตา” ต่อมา ลิตตา-ลิซา ได้ทราบว่า ปาซิมีบริษัทรับมุงหลังคาขนาดเล็กตั้งอยู่ใกล้เมืองท่าตุรคู แต่ธุรกิจขาดทุน และเขาพบกับความลำบากช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ เพื่อลิ้มความทุกข์ยาก ปาซิและคริสตาดื่มเหล้าหนักทุกวัน

สองสามีภรรยา รู้สึกแปลกใจที่ได้เห็นอาหารที่เอสโคนำไปให้รับประทาน คริสตาได้ถามว่า “อาหารเหล่านี้จากที่ไหน”

เอสโคไม่บอกสถานที่ แต่ตอบว่าวันเสาร์หน้าตามไปดูกับผมสิ แต่คู่สามี-ภรรยา ไม่ตอบรับคำเชิญ จากนั้นสุนัขที่เป็นเพื่อนสัตย์ซื่อของเอสโคมาหลายปีได้ตายลง ชายสูงวัยรู้สึกท้อถอยมาก ไม่อาจทำใจอยู่คนเดียวในบ้านของเขาได้ เขาจึงออกไปอาศัยอยู่กับปาซิและคริสตาที่เต็นท์ใต้สะพาน

สิ่งที่ทำให้คริสตาแปลกใจคือ เอสโคอธิษฐานก่อนรับประทานอาหาร เธอได้เอ่ยถามว่า

“คนที่ไม่เชื่อในพระเจ้าอธิษฐานเป็นด้วยหรือ” เพราะเธอไม่เคยเห็นคนในลักษณะนี้มาก่อน

คริสตา มีความอยากรู้อยากเห็น วันเสาร์ต่อมาสองสามีภรรยาจึงตามเอสโคมารับอาหารที่โบสถ์ เพื่อไม่ทำให้พวกเขา รู้สึกอาย พวกเขาได้ดื่มเหล้าเข้าไปคนละแก้วครึ่ง พวกเขาเดินไม่ค่อยตรงทางขณะเดินมาเข้าแถวเพื่อรับแจกอาหารที่โบสถ์

สองสามีภรรยา กลับมาที่โบสถ์ในวันสะบาโตต่อมาและต่อมา เวลาผ่านไปคริสตาเริ่มสนใจในเพลงที่พี่น้องคริสเตียนร้องที่โบสถ์ ขณะผู้มีความลำบากมารับแจกอาหาร ต่อมาคริสตาเริ่มเข้าไปนั่งในโบสถ์สำหรับรายการวันสะบาโต และต่อมาเธออยู่รับฟังคำเทศนาด้วย

เมื่อเอสโคได้เห็นเช่นนั้นก็พอใจมาก แต่ก็เพียงสังเกตดู ไม่ได้พูดอะไร

ต่อมาคริสตหายุคตี้มเหล่า และในที่สุดก็รับบัพติศมา ฝ่ายสามีคือปาซี เห็นการเปลี่ยนแปลงของภรรยา จึงได้ถวายดวงใจของเขาให้กับพระเยซูด้วย ปาซีเป็นพยานว่า “ผมได้พบความเชื่อแล้ว และจึงขอรับบัพติศมา ณ ค่ายพักแรมภาคฤดูร้อนในปี 2018

สองสามี-ภรรยาได้กลายเป็นสมาชิกที่กระตือรือร้นในโบสถ์ และเข้าร่วมในการประชุมอธิษฐาน ปาซีไปช่วยปรุงอาหารในห้องครัวของโบสถ์สำหรับบุคคลที่มาร่วมรับประทานอาหาร การเปลี่ยนชีวิตหลายอย่างเป็นประจักษ์พยานแก่สายตาคนทั้งปวง ในเย็นวันหนึ่งใบหน้าของเขาฉายแววแห่งความสุข ขณะที่เขาปรุงอาหาร

ในเช้าวันต่อมา คริสตาได้พบปาซีตายในห้องนอนขนาดเล็กที่กั้นแบ่งจากส่วนหนึ่งของห้องครัว เขาอายุเพียง 51 ปี

พิธีศพจัดขึ้นที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีส และพิธีทุกขั้นตอนสร้างความประทับใจให้ทุกคนในครอบครัวที่มาร่วมในงานศพ

ตอนนี้คริสตา อายุ 40 ปี เป็นสมาชิกที่เข้มแข็งในโบสถ์ และคุณแม่ของคริสตาเริ่มมานมัสการในโบสถ์ทุกวันสะบาโต

ในจำนวนสมาชิกใหม่ทั้งหมดที่รับบัพติศมา 10 คนอันเนื่องมาจากห้องครัวของโบสถ์ตลอด 5 ปี ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับการรับบัพติศมาของทุกคน แต่จากจำนวนดังกล่าว ที่น่าทึ่งมากที่สุดอาจเป็น “เอสโค”

ทั้ง ๆ ที่ตอนเขามารับแจกอาหารจากห้องครัวของโบสถ์ เขาเป็นคนที่ไม่เชื่อในพระเจ้า แต่เอสโคได้นำเพื่อน ๆ ของเขามาโบสถ์ เท่ากับเขาได้นำบางคนมาพบกับชีวิตที่ดีกว่าเพราะการเป็นพยานของเขา

ข้อมูลด่วน :

- จากศตวรรษที่ 12-19 ฟินแลนด์เป็นส่วนหนึ่งของสวีเดน ก่อนที่ประเทศทั้งสองนี้จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรรัสเซีย ทั้งสองประเทศได้รับเอกราชในปี 1917 ระหว่างที่ประเทศรัสเซียทำการปฏิรูปประเทศ
- ประเทศฟินแลนด์มีทะเลสาบประมาณ 188,000 แห่ง ซึ่งได้ถูกขนานนามว่า “ดินแดนแห่งทะเลสาบนับพันแห่ง”
- ชื่อฉายาอีกชื่อหนึ่งของฟินแลนด์คือ “ดินแดนแห่งดวงอาทิตย์เที่ยงคืน” ในช่วงฤดูร้อน ดวงอาทิตย์ไม่ตกดินต่ำกว่าเส้นขอบฟ้าในทิศเหนือของประเทศ และดวงอาทิตย์จะส่องสว่างทั้งวันและคืน
- ชีวิตของสัตว์ป่าในฟินแลนด์บางชนิดมีเอกลักษณ์พิเศษ อันรวมไปถึงหมาป่าสีเทา ตัววูลเฟอริน กวางชนิดใหญ่ หมีสีน้ำตาล และนกชนิดต่างๆ และหงส์วูฟเพอร์
- ถ้านับเนื้อที่เป็นตารางกิโลเมตร ชาวฟินแลนด์ประสบความสำเร็จมากที่สุดในการกีฬาโอลิมปิก โดยการได้รับเหรียญทองในการขว้างจาน ในปี ค.ศ. 1912 ในการขว้างหลาว และในการวิ่งทางไกล ปาอะโว นัวมิ ได้เหรียญทองรวม 9 เหรียญในปี 1920 1924 และ 1928 ในการวิ่งระยะกลางและระยะไกล
- ฟินแลนด์มีอากาศหนาวที่สุดในปี 1999 ในเมืองคริสติลา อุณหภูมิลดลงเหลือ -60.7°F (-51.5°C)
- มีชิวาน่า มากกว่าจำนวนรถยนต์ในประเทศฟินแลนด์

ข่าวพันธกิจประจำวันสะบาโตที่ 23 พฤษภาคม 2020

ปีศาจและความตาย

เล่าโดย ทิโม ฟลิค วัย 45 ปี...ประเทศฟินแลนด์

ลีนานั่นหน้ามายังเพื่อนทั้งสอง คือ แอนเนลีและทิโม ระหว่างศึกษาพระคัมภีร์ในอพาทเมนต์ที่เมืองราเฮ ซึ่งเป็นเมืองขนาดเล็กตั้งอยู่ทางภาคเหนือ ห่างจากเมืองเฮลซิงกิ เมืองหลวงของประเทศฟินแลนด์ ประมาณ 600 กิโลเมตร

ลีนาคพูดปรับทุกข์กับเพื่อนทั้งสองว่า “ฉันรู้สึกใจไม่ดีเลย...ให้เราอธิษฐานร่วมกันจะดีไหม”

นักศึกษามหาวิทยาลัยทั้งสามต่างคุกเข่าล้อมวงกัน ในขณะนั้นเอง มีเงาสีดำลอยเข้ามาในห้องรับแขกแล้วลอยมาอยู่เหนือแอนเนลี แอนเนลีตัวแข็งทื่อด้วยความกลัว เมื่อเงาดำพยายามจะครอบงำตัวเธอ ทิโมและลีนามองเห็นเช่นนั้นได้พากันอธิษฐานพร้อมกันอย่างกระตือรือร้น ต่อมาแสงสว่างส่องเข้ามาทางหน้าต่าง ชับไล่เงามืดให้หายไป...เมื่อทั้ง 3 มองไปที่ประตู ยังเห็นเงาดำพยายามจะเคลื่อนตัวเข้ามาเวลาผ่านไปประมาณ 10 นาที เงาดำเหมือนร่างของคนมีท่าที่ยอมแพ้และลอยออกประตูไป

เมื่อความสงบกลับคืนมาสู่ห้องนั้น นักศึกษาทั้งสามพูดถึงเหตุการณ์ที่เพิ่งผ่านไปหยกๆ ลีนาบรรยายเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงระหว่างแสงสว่าง และรูปลักษณะของควันท่า ส่วนทิโมมองเห็นเพียงแสงสว่างและเงามืดซึ่งผ่านพื้นที่เขานั่งคุกเข่าอยู่ ส่วนแอนเนลี ไม่อยากพูดอะไรเกี่ยวกับสิ่งที่เธอได้เห็น

ต่อมาภายหลัง นักศึกษาทั้งสามได้ทราบว่า การโจมตี และการจางหายไปของเงามืด เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันกับการฆ่าตัวตายในบ้านหลังถัดไป

ลีนา ประกาศว่า “นั่นคือสาเหตุว่า ทำไมอยู่ๆ ฉันจึงรู้สึกใจไม่ดีขึ้นมา”

ในที่สุด แอนเนลีสารภาพกับเพื่อนๆว่า ในอดีตที่ผ่านมาเธอทำตัวเป็นคนทรงเจ้า ฉันรู้สึกว่าเป็นพระเจ้าไม่ทรงสำแดงฤทธิ์เดชเหมือนการเข้าทรงวิญญาณ... แต่ตอนนี้ฉันทราบแล้วว่าพระเจ้าทรงฤทธานุภาพยิ่งกว่าทูตผีทั้งปวง แอนเนลีบอกว่า ฉันได้อธิษฐานสารภาพผิดต่อพระเจ้า หลังเหตุการณ์ในเย็นวันนั้น ขณะนอนบนเตียง ฉันได้เห็นลำแสงสว่างส่องเข้ามาในห้องนอนของฉัน และแสงสว่างดังกล่าวได้หายไปตอนรุ่งอรุณ

ต่อมาแอนเนลี ได้รับบัพติศมาในโบสถ์เซเว่นธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส และทูตผีไม่กลับมาสร้างความเธออีกเลย

สำหรับทิโม นี่เป็นครั้งแรกที่เขาประสบการณ์ “การต่อสู้ขัดแย้งระหว่างพระคริสต์และซาตาน” แต่ครั้งนั้นไม่ใช่ครั้งสุดท้าย ปกติทิโมจะนอนหลับอย่างสนิท แต่ในคืนหนึ่งเขาตื่นกลางดึก มีความรู้สึกว่ามีเหมือนมีใครคนหนึ่งกำลังจ้องดูเขาในความมืด พลันเขาได้ยินเสียงพูดว่า

“อย่ารับบัพติศมา” เสียงออกคำสั่งชัดเจน

ทิโมเรียนวิศวะคอมพิวเตอร์ กำลังเตรียมตัวเพื่อจะรับบัพติศมาสู่โบสถ์แอ๊ดเวนตีส ทิโมจึงเข้าไปยังเงามืด เขามองไม่เห็นอะไร แต่เขารู้สึกว่ามีใครอยู่ตรงนั้นแน่ เขาอธิษฐาน และเงามืดได้หายไป

ในวันต่อมา ลีนาบอกกับทิโมว่า มีคนหนึ่งแขวนคอตายใกล้บ้านของเขาในคืนก่อน

ทิโมเอ่ยถามว่า “ทราบหรือเปล่าเวลาที่ทุ่ม” เมื่อลีนาบอก ทิโมรู้สึกหวั่นใจ มันเป็นเวลาเดียวกับที่ เขาตื่นกลางดึก และมีเงามืดสั่งเขาไม่ให้รับบัพติศมา

เสียงสั่งห้ามกลางดึกไม่ได้เปลี่ยนใจทิโมได้ แม้ว่าเขาจะได้ยินเสียงห้ามชัดเจน และมีคนฆ่าตัวตาย ในเวลาเดียวกัน ในวันสะบาโตที่ถูกกำหนดไว้แล้ว ทิโมได้รับบัพติศมา และเปลี่ยนไปศึกษาในโรงเรียน ศาสนศาสตร์เพื่อเตรียมตัวเป็นศาสนาจารย์ทำงานรับใช้พระเจ้า

วันหนึ่งหลังจากที่ทิโมเรียนสำเร็จและได้ทำงานเป็นศาสนาจารย์ กลุ่มศาสนาจารย์กำลังขึ้นเรือ เพื่อเดินทางตลอดคืนไปร่วมประชุมศาสนาจารย์ที่จัดขึ้นในประเทศสวีเดน คึนนั้นทิโมนอนบนเรือ เขานอน ไม่หลับ เขารู้สึกตัวแปลกๆ จึงลุกขึ้น และคุกเข่าอธิษฐานอย่างรีบด่วน แทนจะทันทีที่ทิโมเริ่มอธิษฐาน เขา ได้ยินเสียงหัวเราะ เสียงทั้งนากลัว และมีสำเนียงเยาะเย้ย ไม่น่าเชื่อว่าจะเป็นเสียงของคนหัวเราะ ทิโมรู้สึกว่า มีบางสิ่งกำลังจะเกิดขึ้น แต่เขาไม่ทราบว่าเป็นอะไร เขาอธิษฐานติดต่อกันถึงสองชั่วโมง

ในตอนรุ่งสาง ที่โต๊ะอาหาร ศาสนาจารย์อาวุโสคนหนึ่งได้เดินตรงมานั่งลงข้างทิโม ถามว่า “มีอะไร เกิดขึ้นกับคุณเมื่อคืนที่ผ่านมา เมื่อคืนที่ผ่านมาพระวิญญาณบริสุทธิ์ปลุกผมกลางดึก และกระซิบบอกผมให้อธิษฐานเผื่อคุณ”

ขณะที่ทิโม รู้สึกงงงัน ยังไม่ได้ตอบคำถามศาสนาจารย์อาวุโส ศาสนาจารย์อีกคนหนึ่งเดินตรงมายัง โต๊ะอาหารเข้าที่ทิโมนั่งอยู่ ศาสนาจารย์คนนั้นพูดขึ้นว่า

“คุณคงไม่ทราบว่า มีอะไรเกิดขึ้นกับผมในคืนที่ผ่านมา... ผมตื่นขึ้นกลางดึก ผมรู้สึกว่ามีความรีบด่วน ที่จะออกไปที่ดาดฟ้าเพื่อสูดอากาศบริสุทธิ์ เมื่อไปถึงดาดฟ้าเรือ ผมได้พบชายคนหนึ่งกำลังปีนเหล็กกันเพื่อ จะกระโดดลงไปใต้น้ำทะเล”

“ผมรีบวิ่งไปกอดขาของเขาไว้ ชวนให้เขาลงมา และพูดเตือนสติเขาหนึ่งชั่วโมงเต็มเพื่อให้เขาเลิก ล้มการกระโดดน้ำฆ่าตัวตาย”

เมื่อศาสนาจารย์ทั้งสามเปรียบเทียบเวลาของการตื่นกลางดึก การที่ศาสนาจารย์อาวุโสถูกปลุกให้อธิษฐานเผื่อศาสนาจารย์อีกคน และศาสนาจารย์คนที่ 3 ตื่นไปช่วยคนที่กระโดดน้ำฆ่าตัวตาย เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเวลาเดียวกันทั้ง 3 เหตุการณ์

ศาสนาจารย์ทิโม ตอนนี้อายุ 45 ปี ทำงานเป็นหัวหน้าแผนก “สื่อสารมวลชน” ของคริสตจักรเซเวนธ์ เดย์แอนด์เวนตีส ประเทศฟินแลนด์ เขาเป็นผู้ได้เห็น หรือได้ยินเกี่ยวกับการฆ่าตัวตาย และเหตุการณ์เหนือธรรมชาติถึง 3 ครั้ง นี่เป็นหลักฐานอันชัดเจน ถึงการต่อสู้กับเคียวระหว่างพระคริสต์และซาตานว่าเป็นเรื่องจริง

ศาสนาจารย์อาวุโสได้กล่าวสรุปว่า การทำสงครามต่อสู้ระหว่างพระคริสต์และซาตาน กองกำลังของพระคริสต์คือเหล่าทูตสวรรค์ และเราทั้งหลายทุกคน ส่วนกองกำลังของซาตานคือบริวารที่ติดตาม และคนบาปทั้งหลาย... เป็นที่น่าอับอายใจคือพระคริสต์ได้ทรงทำสงครามชนะไปแล้วเรียบร้อยแล้ว เราไม่มีอะไรต้องกลัว แม้ว่าซาตานจะใช้ทูตผี และวิญญาณชั่วทั้งหลาย ซึ่งสามารถสำแดงอำนาจเหนือธรรมชาติได้ก็ตาม พระเยซู จะทรงปกป้องเราไว้ ไม่มีสิ่งใดที่ฝ่ายที่อยู่ในอำนาจมืด คือฝ่ายตรงข้ามจะทำอะไรเราได้

ข้อมูลด้าน :

- ป่าไม้ อันรวมถึงป่าต้นสน ต้นสนสปรูซ ต้นเบิร์ช ซึ่งปกคลุมพื้นที่ 86% ของฟินแลนด์ ทำให้ฟินแลนด์มีพื้นที่เป็นป่ากว้างใหญ่ ผลิตไม้ในเชิงพาณิชย์มากที่สุดในทวีปยุโรป
- กีฬาประจำชาติของประเทศฟินแลนด์ชื่อ “เพสอพอลโล” มีลักษณะการเล่นคล้ายกีฬาเบสบอล แต่ผู้ขว้างลูกบอล ยืนอยู่ใกล้ผู้ตี และเมื่อผู้ขว้าง ขว้างบอลขึ้นไปในอากาศ ผู้ตีต้องตีลูกบอลให้ถูก ก่อนที่ลูกบอลจะตกถึงพื้น

ข่าวพันธกิจประจำวันสะบาโตที่ 30 พฤษภาคม 2020

เลื้อยเช็ดที่อยากพูดถึง

เล่าโดย เกล็น ลี วัย 55 ปี...ประเทศนอร์เวย์

เกล็น ลี สวมเสื้อโปโลสีเขียวตัวโปรด แล้วขึ้นรถไฟใต้ดินที่เมืองออสโล ประเทศนอร์เวย์

เกล็น ลี วัย 55 ปี มีอาชีพเป็นครู เขาหวังว่าจะมีหลายคนรู้ขึ้นชอบกับเสื้อที่เขาสวม และหันมาดูเสื้อที่เขากำลังสวมอยู่

เกล็นนั่งอยู่ตรงหน้าผู้หญิงรูปร่างหน้าตาสง่างามแต่งตัวภูมิฐานซึ่งน่าจะมีอายุ 60 ต้นๆ ผู้หญิงคนนั้นเหลือบมองเขา และเสื้อเชิร์ตที่เขาสวม สายตาของเธอยังมองอยู่ที่เสื้อเชิร์ตของเขา ตัวอักษรบนที่ปักบนอกเสื้อด้านซ้ายมีคำว่า “สายการบินแอตเวนธ์ สติวาร์ต เกล็น ลี” บนตัวหนังสือมีรูปเครื่องบินเจ็ตขนาดเล็ก

เกล็นไม่พูดอะไรสักคำ เขาทราบว่าผู้หญิงคนนั้นกำลังสงสัยว่า เหตุใดเธอจึงไม่เคยได้ยินเกี่ยวกับคำว่า “แอตเวนธ์แอร์ไลน์” หลังจากจ้องอยู่ที่คำว่า “แอตเวนธ์แอร์ไลน์” ผู้หญิงคนนั้นเอ่ยถามว่า

“ขอโทษค่ะ ฉันไม่เคยได้ยินคำว่า “แอตเวนธ์แอร์ไลน์” มาก่อน “คุณทำงานกับบริษัทนั้นหรือคะ”

เกล็นตอบว่า “ครับผม” แล้วผู้หญิงคนนั้นก็ถามต่อว่า “คุณบินเส้นทางสายไหนคะ”

เกล็นตอบอย่างสุภาพว่า “เรามีปลายทางที่เดียวเท่านั้นครับ”

“จริงๆ หรือนี้” เธอเอ่ยถามอย่างประหลาดใจ เมื่อเธอไม่เอ่ยถามชื่อเมืองปลายทาง เกล็นก็ไม่ตอบ หลังจากทั้งสองนั่งกันเงียบๆ ครู่หนึ่ง ผู้หญิงคนนั้นเอ่ยถามต่อ “ค่าตั๋วคงจะแพงมากนะคะ”

“ไม่แพงครับ...ที่จริงค่าตัวฟรี”

ตอนนี้เธอทำสีหน้าประหลาดใจที่สุด...“นี่อะไร” เธออุทานออกมา “เหตุใดค่าตัวโดยสารจึงฟรี”

เกล็นเป็นฝ่ายหนึ่งเงียบ ปราบกว่าฝ่ายผู้หญิงอยากรู้อยากเห็นมากขึ้น ในที่สุดเกล็นพูดซำๆ ซัดถ้อยซัดคำว่า “ค่าตัวฟรีเพราะว่าค่าตัวมีผู้จ่ายให้ก่อนแล้วเมื่อ 2,000 ปีก่อนโน้น”

ฝ่ายผู้หญิงมีที่ทางงันสักครู่หนึ่ง ทันใดนั้นความเข้าใจฉายแววออกมาทางดวงตาของเธอ

“ฉันเข้าใจแล้ว” เธอเอ่ยคำออกมา

เธอหยุดเว้นระยะหน่อยหนึ่งแล้วเอ่ยออกตรงๆว่า “แต่สำหรับฉัน เป็นการยากมากที่จะเชื่อในเรื่องของสวรรค์”

เกล็นถามออกไปว่า “เพราะเหตุใดหรือครับ”

“ฉันมีประสบการณ์เลวร้ายในเรื่องศาสนาตอนที่ฉันได้รับการเลี้ยงดูและเติบโตขึ้นมา” เธอตอบ

เป็นเรื่องที่เกล็นได้ยินมาหลายครั้ง ผู้คนปฏิเสธศาสนาคริสต์เพราะว่า พวกเขาได้เห็นตัวอย่างที่ไม่ดีของคริสต์ศาสนิกชน ประเทศนอร์เวย์เป็นประเทศที่มีสังคมทางโลกมาก ๆ เหมือนประเทศอื่นๆ ในยุโรป ซึ่งจำนวนสมาชิกในหลายคณะ หรือนิกายเริ่มเสื่อมถอย หรือลดน้อยลงในหลายสิบปีที่ผ่านมา คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอตเวนตีส์ก็ไม่มีข้อยกเว้น จำนวนสมาชิก 4,500 คนที่มีอยู่ในขณะนี้ ต่างกำลังต่อสู้ดิ้นรนเพื่อจะเดินไปบนถนนสายในประเทศ “สแกนดิเนเวีย” ซึ่งมีประชากรรวม 5.3 ล้านคน

บนรถไฟใต้ดิน เกล็นรู้สึกที่ผู้หญิงคนนั้นปรารถนาบางสิ่งที่ดีกว่าในชีวิต

“บางทีคุณอาจพบเส้นทางของคุณโดยการค้นหาจากพระคัมภีร์ด้วยสายตาใหม่” เกล็นแนะนำ

เมื่อผู้หญิงคนนั้นได้ยื่นข้อแนะนำจากเกล็น เกล็นมองดูแล้วเธอมีท่าทีผ่อนคลายอย่างเห็นได้ชัดในรถไฟใต้ดิน เธอพูดคุยอย่างเป็นกันเองกับเกล็นเกี่ยวกับข้อที่เธอสงสัย และถามคำถามตลอด 20 นาทีต่อมา แล้วผู้หญิงคนนั้นลุกขึ้น

“ฉันจะลงที่สถานีนี้” เธอบอกเกล็น “ฉันขอบคุณสำหรับการที่เราได้พูดคุยกัน คุณทำให้ฉันต้องนำไปคิดหลายเรื่อง ต่อแต่นี้ไปฉันจะต้องค้นหาบางสิ่งอย่างจริงจัง”

เกล็นยิ้มให้ผู้หญิงที่เขาได้พบ และกล่าวสรุปว่า “ผมแน่ใจว่าคุณจะได้พบเส้นทางของคุณ ผมจะคิดถึงคุณ” เกล็นกล่าวในลักษณะให้คำสัญญา

เกล็นหมายความว่าสิ่งที่ได้พูดกับผู้หญิงคนนั้น การที่เขาสวมเสื้อโปโลเชิ้ต ซึ่งมีสัญลักษณ์สายการบินบ่อยครั้งเท่าที่ทำได้ในช่วงฤดูร้อนหลายเดือน เมื่อเขาสวมเสื้อตัวเก่ง มักจะมีหลายคนจ้องมองดูเครื่องหมายที่อกเสื้อ ซึ่งบ่อยครั้งทำให้เกล็นมีโอกาสสนทนา และเป็นพยาน

เกล็นกล่าวเป็นพยานที่โบสถ์ว่า “ผมเป็นคนไม่ค่อยกล้า ผมไม่ใช่คนที่จะเดินไปเคาะประตูบ้านต่อบ้าน การทำอย่างนั้นผมไม่ค่อยสะดวกใจ”

แต่ผมรักพระเยซู พระองค์ทรงต้องการให้ผมมีส่วนในการประกาศพระกิตติคุณ อีกอย่างหนึ่งผมรักเครื่องบิน ผมจึงจะสั่งเสื้อสายการบินแบบที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะบริษัทผลิตเสื้อผ้าของลูกเรือในประเทศเยอรมัน และที่บริษัทผู้ผลิตยีนส์บริการปักชื่อของลูกค้าบนเสื้อที่มีเครื่องหมายสายการบินให้ด้วยตามที่ลูกค้าต้องการ

เกล็นกล่าวว่า “ถ้าผมสามารถเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้คนเชื่อมต่อกับพระเจ้าได้ สิ่งนั้นจะเป็นสิ่งสุดยอดมากสำหรับผม”

เกล็นไม่ทราบว่าการเป็นพยานวิธีดังกล่าวของเขา มีคนถูกโน้มน้ามารับเอาพระเยซู หรือเข้าสู่คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสประเทศฟินแลนด์กี่คน แต่เขามีความมั่นใจว่า เขาสามารถใช้เสื้อเชิ้ตเป็นเป็นตัวกลางนำไปสู่การสนทนาได้ ซึ่งเกิดขึ้นแล้วหลายครั้ง

“ให้เราทั้งหลายพบกับผู้คน ณ ที่เขาอยู่ และที่เขาเป็น” เกล็นกล่าว “งานของผมไม่ใช่การทำให้ผู้คนกลับใจมาเป็นแอ๊ดเวนตีส งานนั้นเป็นของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ งานของเราคือการหว่าน แล้วพระเจ้าจะเป็นฝ่ายบันดาลให้มันเติบโต และพร้อมสำหรับการเก็บเกี่ยว”

ตอนนี้ เกล็น ลี อายุ 55 ปี ทำงานรับใช้เป็นครูในโรงเรียนอัสมาคาเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนน้อยกว่าคน มีจากชั้นอนุบาล ถึง เกรด 10 โรงเรียนนี้ตั้งอยู่ในเมืองออสโล ประเทศนอร์เวย์ เกล็นเคยทำงานเป็นศาสตราจารย์มาก่อนหลายปีในโบสถ์เบทเอลเอสดีเอ ซึ่งในปี 2017 ได้รับส่วนหนึ่งของเงินถวายในวันสะบาโตที่ 13 เพื่อสร้างศูนย์เยาวชนสำหรับชุมชนท้องถิ่น ในห้องชั้นล่างของโบสถ์ จึงถือโอกาสนี้ขอคุณพี่น้องทุกท่านที่ช่วยกันถวายในครั้งนั้น และโปรดอย่าลืมถวายในวันสะบาโตที่สิบสามในไตรมาสที่สองนี้ด้วย ...ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรท่าน และทั้งครอบครัวของท่านด้วย...ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า...อาเมน

ข่าวพันธกิจประจำวันสะบาโตที่ 6 มิถุนายน 2020

เทศนาให้คนตาบอดฟัง

เล่าโดย **เออสเตน ฮอกกันวิท** วัย 61ปี...ประเทศนอร์เวย์

มีนักเทศน์ 2 คนกำลังเทศนาในประเทศนอร์เวย์ นักเทศน์คนแรกแต่งตัวดี ขณะที่ผู้ฟังคนหนึ่งเป็นชาวไร่ใส่ชุดทำงาน นั่งอยู่แถวหลังมีความรู้สึกหึงเล็กน้อย อาจจะคิดว่านักเทศน์เทศน์ไม่เก่งเท่าที่ควร

นักเทศน์เปิดหนังสือเล่มหนึ่ง และอ่านแถลงการณ์ของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ผู้ซึ่งเป็นผู้ร่วมก่อตั้งของคริสตจักร และต่อมาอ่านข้อคิดเห็นของนางเอลเลน จี.ไวท์

และนั่นไม่ได้รับทวนจิตใจของ “เออสเตน ฮอกกันวิท” ขาวนาวัย 30 ปี นั่งอยู่ที่ด้านหลังของห้องพอนักเทศน์คนแรกเทศน์จบ นักเทศน์คนที่สองยืนขึ้นเทศนาต่อ นักเทศน์คนนี้แต่งตัวดีเช่นกัน แต่ชุดที่เขาสวมใส่เข้าใจว่าเป็นรูหลายแห่ง เพราะมีรอยปะชุนเหลือให้เห็น รองเท้าของเขาถูกขีดเป็นเงา แต่มีรูทะลุขนาดเล็ก 2-3 แห่ง เขาไม่ได้อ่านจากหนังสือเล่มไหนสักเท่าไร เขาเทศนาจากจิตใจ

ความกระตือรือร้นของนักเทศน์คนที่ 2 สัมผัสดวงใจของเออสเตน แต่เขาไม่ค่อยเห็นด้วยกับหัวข้อของเรื่องเทศนา ที่จริงแล้วเขารู้สึกต่อต้านด้วยซ้ำ

นักเทศน์คนที่สองสังเกตเห็น หลังจากเทศนาเขาได้เดินมาหาเออสเตน เขากล่าวทักทายชานาและถามอย่างสุภาพว่าเขาชื่ออะไร เขาถามเกี่ยวกับงานที่เออสเตนทำ และครอบครัวของเขา เขาไม่ได้เอ่ยสิ่งใดเกี่ยวกับเรื่องที่เขาเทศน์

หลังพูดคุยกัน 2-3 นาที นักเทศน์ขออนุญาตอธิษฐานเพื่อเออสเตน ขณะที่เขาอธิษฐาน มีความขัดแย้งเกิดขึ้นในใจของเออสเตน เขาจุกคิดขึ้น คุณอนุญาตให้เขาอธิษฐานเพื่อคุณได้อย่างไร ในเมื่อคุณมีความคิดเห็นขัดแย้งกับเรื่องเทศนาของเขา

ในทันใดนั้น เออสเตนรู้สึกว่ามีพระเจ้ากำลังพูดคุยกับเขาว่า “เจ้าจะต้องไว้วางใจในเรา”

เมื่อเออสเตน กลับไปทำงานในฟาร์ม เออสเตนตัดสินใจจะพิสูจน์ให้ให้นักเทศน์เห็นว่าสิ่งที่เขาได้เทศนาในวันก่อนนั้นไม่ถูกต้อง เขาใช้เวลาหลายชั่วโมงศึกษาพระคัมภีร์ เขานำเอาบันทึกเรื่องเทศน์ในหัวข้อเรื่องเทศนาที่เขาไม่เห็นด้วยมาเปิดฟังอีก และมองเห็นหลายความคิดเห็นจากนักเทศน์แอ๊ดเวนตีส เขารู้สึกเหมือนว่าพระเยซูได้ขยับออกห่างจากนักเทศน์ หนึ่งปีผ่านไป เออสเตนรู้สึกสับสนไปหมดไม่แน่ใจว่าจะไร่ถูกอะไรผิด

วันหนึ่ง เออสเตนอ่านพระคัมภีร์ มาระโก 10:46-52 ขณะที่เขาอ่าน เขาตระหนักว่าเขาเป็นเหมือน “บารทิเมอัส” ชายตาบอด แม้ว่าเขาจะเป็นคนมีสายตียมาก ที่ว่าตาบอด คือเขาตาบอดฝ่ายจิตวิญญาณ และจำเป็นต้องทูลขอพระเยซูให้เปิดตาของเขา

เออสเตนตะโกนขึ้นว่า “พระเยซูเจ้า โปรดประทานดวงตาฝ่ายจิตวิญญาณให้ข้าพระองค์ด้วย”

ทันใดนั้นเขารู้สึกว่า เขาจะต้องรีบไปเปิดพระคัมภีร์อ่านเรื่องสาวกสองคน ซึ่งกำลังเดินทางกลับบ้าน “เอมมาอูส” ในพระธรรมลูกา บทที่ 24 ในตอนที่กำลังเดินทาง พระเยซูทรงมาร่วมเดินทางด้วย และทรงสอนเรื่องราวในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพระองค์ แต่สาวกทั้งสองจำพระองค์ไม่ได้ ดวงตาของพวกเขาถูกเปิดออกเมื่อพระเยซูอธิษฐานสำหรับอาหารที่บ้านของพวกเขาเอง

เอสเตนจำได้ว่า อัครทูตทั้งสองคนได้กินอยู่หลับนอน ไปไหนไปกันเป็นกลุ่มกับพระเยซูนานกว่า 3 ปี แต่ยังคงอดฝายจิตวิญญาณเกี่ยวกับพันธกิจบนโลก ซึ่งสิ้นสุดที่ไม้กางเขน และการฟื้นพระชนม์ของพระเยซู

เอสเตนตระหนักว่าเขาเป็นแอ็ดเวนตีสรุ่นที่ 5 และได้อยู่กับพระเยซูตลอดชีวิต ได้เป็นคนตาบอดฝายจิตวิญญาณ เพราะว่าเอสเตนยึดมั่นในความเข้าใจของตนเอง แทนที่จะทูลขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เปิดตาของเขา พระเยซูไม่ได้จากเขาไป แต่เขาตกอยู่ในอันตรายของการตีจากพระเยซูไป เพราะความรักในความจริงของตนเอง

ในปีที่เอสเตน พยายามพิสูจน์ว่านักเทศน์แอ็ดเวนตีสนั้นเทศนาผิด เขาไม่เคยอธิษฐานต่อพระเจ้า ให้ทรงเปิดดวงตาของเขา เขามีเพียงความต้องการพิสูจน์ว่าสิ่งที่นักเทศน์ เทศนาไม่ถูกต้อง

ตอนนี้เป็นครั้งแรกที่เอสเตนปิดตาของเขา และอธิษฐานขอพระเจ้าทรงเปิดดวงตาของเขา

“จากวันนั้นมา พระคัมภีร์กลายเป็นสิ่งมีชีวิตสำหรับข้าพเจ้า” เขาบอกกับนักข่าว เมื่อถูกสัมภาษณ์ “ทุกสิ่งทุกอย่างบันทึกในพระกิตติคุณไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับผู้คนซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยพระเยซูเท่านั้น แต่เป็นเรื่องราวที่ข้าพเจ้าสามารถโยงเข้าสำหรับคนทั่วไป และบางสิ่งสำหรับข้าพเจ้า”

บันทึกจากพระคัมภีร์ และจากหนังสือของเอลเลน จี. ไวท์ ให้ทัศนะใหม่แก่ชีวิต ขณะที่ เอสเตนทำงานหนักตลอดวันในไร่ จิตใจของเขาเปลี่ยนไป เขามีสติปัญญา และความรู้ที่มีชีวิตชีวา และเขาปฏิบัติตามคำสอนจริงจริง

หนึ่งปีผ่านไป เอสเตนเริ่มแบ่งปันเรื่องราวที่ค้นพบในโบสถ์หลายแห่งรอบๆ นอร์เวย์ ต่อมาไม่นาน คณะกรรมการคอนเฟอเรนซ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของนอร์เวย์ขอให้เอสเตน ไปทำงานเป็นศาสนาจารย์เต็มเวลาในคอนเฟอเรนซ์ที่พวกเขาดูแล

ตอนนี้ เอสเตนยังคงเป็นเจ้าของฟาร์ม แต่เขาใช้เวลา และพลังกำลังในการหว่านพระกิตติคุณในฐานะเป็นศาสนาจารย์เต็มเวลา ซึ่งทำงานติดต่อกันมาแล้ว 9 ปี ขณะที่ทำงานเต็มเวลา เขาเป็นผู้แลกลุ่มนมัสการสองแห่งในเมืองออสโล และเจสเฮอิม

เอสเตนเติบโตสู่การเป็นผู้นำแถวหน้าในคริสตจักร เมื่อเอสเตนนึกถึงชีวิตตั้งแต่วัยเด็ก เขานั่งฟังคุณแม่เล่นนอร์แกนโนโบสต์ และฟังคำเทศนาของคุณตา เขารับบัพติศมาเมื่ออายุ 17 ปี เขาเป็นสมาชิกอยู่ในโบสถ์เสมอ และเป็นแอ็ดเวนตีสที่เข้มแข็งสุดยี่ชื่อ แต่ก็ฟังมาว่าตนเองมีสายตาแห่งจิตวิญญาณที่มีบอดกระทั้งเขาได้อธิษฐานขอพระเยซูทรงเปิดดวงตาของเขาให้เห็นแจ้ง

เอสเตน กล่าวเป็นพยานว่า “นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา พระคัมภีร์และหนังสือของเอลเลน จี. ไวท์ ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของข้าพเจ้า”

ขอบคุณสำหรับเงินถวายในวันสะบาโตที่สิบสาม ของปี 2017 ซึ่งส่วนหนึ่งได้ส่งไปให้สำนักงานมิชชันประเทศนอร์เวย์ ซึ่งเราได้นำไปเปลี่ยนห้องใต้ดินของอาคารโบสถ์เมืองออสโล ให้เป็น “ศูนย์ชุมชนและสถานทำกิจกรรมของเยาวชน”...โปรดอย่าอย่าลืมพันธกิจของพระเจ้าในวันสะบาโตที่สิบสามของไตรมาสที่สองในปีนี้ด้วย... ขอขอบคุณพี่น้องทุกท่าน ขอพระบิดาทรงอวยพระพรในความเอื้ออารีของทุกท่าน...ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า...อาเมน

ข่าวพันธกิจประจำวันสะบาโตที่ 13 มิถุนายน 2020

เหตุใดจึงเศร้าโศกไม่เสื่อมคลาย

เล่าโดย แอ็คเซล โดมินกุซส์ วัย 31 ปี... ประเทศไอร์แลนด์

พี่สาวของผมฆ่าตัวตายเมื่ออายุ 14 ปี หลังจากคุณแม่คลายความเศร้าได้บ้างแล้ว คุณแม่ของผมตัดสินใจจะมีลูกสาวอีกสักคน แต่เมื่อทารกคลอดออกมา คุณแม่รู้สึกผิดหวัง ที่เด็กทารกเป็นเพศชาย ก็คือตัวผมเอง

คุณแม่เลี้ยงดูผมในภาคใต้ของโปรตุเกส เราอาศัยอยู่ในเมืองฟาโร กับพี่ชายผมอีกคน ซึ่งเขามีอายุมากกว่าผม 9 ปี ส่วนคุณแม่ไปทำงานกับบริษัทก่อสร้างที่ตะวันออกกลาง

คุณแม่กลายเป็นโรคเศร้าโศกไม่เสื่อมคลาย โดยเฉพาะเมื่อคุณแม่พ้อขอหย่าขาด และพี่ชายหนีออกจากบ้านไป ต่อมาคุณแม่เข้าไปนอนรักษาโรคเครียดที่โรงพยาบาล ตอนนั้นผมอายุเพียง 11 ปี ผมถูกส่งไปอาศัยอยู่กับญาติคนหนึ่ง

คุณแม่ไม่เคยเข้าโบสถ์ แต่ญาติที่อุปการะผม พาผมไปโบสถ์ทุกวันอาทิตย์ ซึ่งผมได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้า ผมอธิษฐานเผื่อคุณแม่ให้ได้รับการรักษาให้หาย สองปีผ่านไป คุณแม่ก็ได้จากผมไป ผมรู้สึกเศร้าใจมาก สำหรับผมตอนนั้น พระเจ้าเป็นเหมือนนิทานเปรียบเทียบเพื่อสอนธรรมะเท่านั้น

ผมหยุดไปโบสถ์ และเมื่อพ่อกลับมาที่โปรตุเกส ผมย้ายไปอยู่กับพ่อและแม่คนใหม่ ซึ่งแน่นอนไม่เหมือนตอนอยู่กับแม่ผู้ให้กำเนิด แม้จะอยู่กับพ่อจริง แต่เกือบทุกสิ่งขึ้นอยู่กับแม่ใหม่ ผมรู้สึกท้อแท้ในชีวิตและไประบายออกด้วยการดื่มเหล้า และใช้ยาเสพติด ผมชื่นชอบดนตรีผิดประเภท และเชื่อในการทรงเจ้า ผมมีประสบการณ์กับวิญญาณชั่ว ทำให้ผมรู้สึกกลัว และเชื่อว่าวิญญาณชั่วมีจริง และมีอำนาจซึ่งเป็นชู้ตายเพียงแต่ผู้คนทั่วไปไม่สามารถสัมผัสได้หากไม่มีความเชื่อ

พอผมอายุย่างเข้า 20 ปี ผมเริ่มเก็บเกี่ยวในสิ่งที่ผมได้หว่านไปก่อนหน้านี้ ผมมีชีวิตอยู่ในความกลัวต่อวิญญาณชั่ว ผมอยากหยุดสูบบุหรี่ หยุดดื่มเหล้า และหยุดยาเสพติด แต่ผมไม่สามารถทำได้ทั้งสามอย่าง

อยู่มาวันหนึ่งผมได้ทราบข่าวว่าเพื่อนสนิทคนหนึ่ง ซึ่งไม่เชื่อว่ามีพระเจ้าเหมือนผมได้รับบัพติศมาเป็นคริสเตียน ผมเดินทางไปพบเขา ผมถามเขาว่า “มีอะไรผิดปกติดูอยู่ในหัวของเพื่อนหรือเปล่า ทำไมจึงกลายเป็นคริสเตียน”

เขาตอบว่า “มีคนหนึ่งให้พระคัมภีร์กับผม และทำให้ผมให้อ่านอย่างไม่มียึดติด แล้วจะทราบว่าคุณเจ้ามีจริงแน่นอน... ผมอ่านจบ และมีความเชื่อตามคำทำของเขา ผมจึงรับบัพติศมาเป็นคริสเตียน”

โดยไม่ทราบเหตุผลแน่นอน ผมบอกจากส่วนลึกในใจของผมกับเพื่อนคนนี้ว่า “ส่วนผมก็รู้ว่าวิญญาณชั่วหรือทูตผีมีจริง และมีอำนาจทำร้ายคนได้ และบางครั้งผมรู้สึกกลัววิญญาณร้าย”

เพื่อนที่เป็นคริสเตียนรับฟังสิ่งที่ผมพูดอย่างตั้งใจ เมื่อผมพูดจบ เขาพูดกับผมว่า “จริงของเพื่อน ... ทูตผีมีจริง และมีอำนาจมาก มนุษย์ไม่สามารถต่อต้านได้ มีแต่อำนาจของพระเจ้าที่สามารถเอาชนะอำนาจของทูตผี หรือซาตานซึ่งเป็นหัวหน้าใหญ่ของวิญญาณร้ายได้...เพื่อนคนนี้ได้มอบพระคัมภีร์ให้ผมเล่มหนึ่ง และทำชวนให้ทำใจปราศจากอคติ และอ่านจนจบ “อ่านพระคัมภีร์ไป ใคร่ครวญไป แล้วจะหายจากความกลัววิญญาณชั่วแน่นอน เพราะเพื่อนจะมาอยู่ฝ่ายพระเจ้าเหมือนที่ผมอยู่ในเวลานี้”

ผมเริ่มอ่านพระคัมภีร์อย่างเอาใจจริงเอาใจ และไม่นานต่อมา เรื่องในพระคัมภีร์ไม่ใช่เรื่องนิทานเพื่อสอนธรรมะ ผมทราบจากพระคัมภีร์ว่าวิญญาณชั่ว ผีร้าย และซาตานมีจริง แต่พระเยซูทรงมีอำนาจมากกว่า และผมรู้สึกด้วยว่า เมื่อผมเริ่มมีความเชื่อในพระเจ้า ฝ่ายวิญญาณชั่วพยายามยับยั้งผมไว้ไม่ให้เชื่อในพระคัมภีร์ ไม่ให้เชื่อในพระเจ้า ผมจึงอ่านพระคัมภีร์ไป และอธิษฐานสลบกันไป ขอพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับผม อย่าให้ผมกลัววิญญาณชั่วหรือซาตานอีกต่อไป

ขณะที่ผมอ่านพระคัมภีร์ใหม่ไปได้ค่อนข้างเร็ว ผมมีความรู้สึกเหมือนมีเสียงเล็กๆ พูดกับผมว่า “จงละทิ้งสิ่งเสพติดของเธอ”

เมื่อผมคิดดู ผมอยากเลิกสิ่งเสพติดแต่ไม่ใช่ทั้งหมด บางสิ่งยังให้ความสุข ลืมความทุกข์ได้ ผมคิดแล้วเหมือนมีเสียงทำทนายว่า “เจ้าไม่สามารถเลิกสิ่งเสพติดได้แน่ ไม่ว่าจะวันนี้ หรือวันไหน” แต่มีอีกเสียงหนึ่งบอกว่า “ถ้าจะเลิกสิ่งเสพติดทีละชนิด จะยากกว่าที่จะเลิกสิ่งเสพติดทุกชนิดพร้อมกัน”

ในหน้าที่ต่อมา สิ่งชั่วร้ายได้พูดกับผมว่า “นี่เจ้ากำลังทำอะไร” เมื่อได้ยินเสียงขัดแย้งกันเช่นนี้ ผมเชื่อว่าเป็นเสียงจากพระวิญญาณของพระเจ้า...และเสียงของวิญญาณชั่ว...ผมจึงอธิษฐานอย่างชัดเจนถึงพระเจ้าว่า “พระเจ้าโปรดช่วยข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าต้องการเลิกจากสิ่งเสพติดทั้งหมดพร้อมกัน”

และแล้วพระเจ้าทรงช่วยให้ผมเลิกสิ่งเสพติดได้...แน่นอนไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะสิ่งเสพติดมันสร้างความอยาก ความกระหาย เมื่อขาดมันจะรู้สึกทรมาน เกิดความหงุดหงิดใจอย่างสุด..สุด

เมื่อเลิกสิ่งเสพติดได้ ผมทุ่มเทให้กับการเรียน ในหลายเดือนต่อมาผมก็สำเร็จการศึกษาได้รับปริญญา ผมย้ายไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ในเมืองดูบลิน ประเทศไอร์แลนด์ และได้งานในตำแหน่งวิศวกรซอฟต์แวร์ ซึ่งเป็นงานที่ดี

วันหนึ่งเพื่อนคนที่ไม่เชื่อว่ามีพระเจ้า และต่อมาได้รับบัพติศมาเป็นคริสเตียนได้ส่งลิงก์ ให้เปิดฟังเรื่องเทศนาในยูทูบ เกี่ยวกับการเริ่มต้นของความบาป ผมรู้สึกชอบผู้เทศนา ซึ่งเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส จึงเปิดฟังเรื่องเทศน์ของเขาต่อ เมื่อเขาเทศนาเกี่ยวกับวันสะบาโต ผมรู้สึกว่า เป็นข่าวสารที่แปลกมากเกินไป

แต่คำว่า “สะบาโต” ติดแน่นในสมองของผม คำว่า “สะบาโต” ในภาษาโปรตุเกส ภาษาถิ่นของผมคือ “ซาบาโต” หรือ “สับบาท” ซึ่งดูเหมือนมีคำอธิบายจากพระคัมภีร์ ว่าเหตุใดโลกคริสเตียนทั้งมวลนมัสการในวันอาทิตย์ และผมได้ตั้งใจจะหาคำอธิบายคำนี้ในพระคัมภีร์ แต่ผมไม่พบข้อพระคัมภีร์ที่บอกว่า มีการเปลี่ยนวันสำหรับนมัสการจากวันเสาร์ไปเป็นวันอาทิตย์เลย

ผมกลับมาฟังเรื่องเทศน์ในยูทูบ จากผู้ประกาศกิตติคุณคนเดิม เรื่องเทศน์เรื่องวันสะบาโต และคำพยากรณ์ถึงวาระสุดท้ายของเขาดูเหมือนมีเหตุมีผล ในที่สุดผมยอมรับคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสว่าเป็นคริสตจักรเที่ยงแท้ของพระเจ้าที่ยังเหลืออยู่

ผมมองหาตำบลที่อยู่ของโบสถ์แอ๊ดเวนตีสจากที่ลงในไลน์ ผมจึงไปนมัสการที่โบสถ์แอ๊ดเวนตีสในเมืองที่ผมทำงาน และอาศัยอยู่ ผมเริ่มศึกษาพระคัมภีร์ และเข้าใจว่าเพราะเหตุใดผู้คนบางคนจึงต้องทนทุกข์ทรมานโดยเฉพาะครอบครัวของผม และตัวผมตั้งแต่เป็นเด็ก สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะพระเจ้า แต่เป็นเพราะความบาป และการเลือกทางไม่ดี ที่ผมและบางคนได้เลือกไว้ เหมือนกษัตริย์ดาวิดใน สดุดี 16:4 กล่าวว่า “แต่ผู้ที่หันหาพระอื่น ความทุกข์โศกของเขาก็ทวีขึ้น”

ผมรับบัพติศมาเมื่ออายุ 26 ปี ทุกวันนี้ผมมีความสุข ผมแต่งงานกับโจแอนนา เป็นพยาบาลชาวบราซิลซึ่งผมพบเธอในโบสถ์แอ๊ดเวนตีสในเมืองดูบลิน โจแอนนาก็บัพติศมาในประเทศไอร์แลนด์” ตอนนี้เราจะช่วยสอนพระคัมภีร์ให้คนที่สนใจ และช่วยในกิจกรรมของโบสถ์ทุกอย่าง เราอธิษฐานต่อพระบิดาขอทรงสำแดงแก่เรา ว่าเราจะทำอะไรต่อไปในการรับใช้พระองค์

ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่าน ที่ช่วยถวายทรัพย์ในวันสะบาโตที่สิบสาม ในปี 2017 ซึ่งได้ช่วยให้มิชชันของเราไปสร้าง “ศูนย์สำหรับชุมชนในพื้นที่” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโบสถ์ ที่แอ๊กเซล และโจแอนนาไปนมัสการทุกวันสะบาโต..ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรให้ทุกท่าน ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า..อาเมน

ที่ตั้งของมิชชัน

- ในปี ค.ศ. 1861 นิตยสารรีวิว แอนด์ เฮอรัลด์ ลงพิมพ์จดหมายจากประเทศไอร์แลนด์ รายงานบุคคล 5 คนเริ่มถือรักษาวันสะบาโต อันเป็นผลมาจากการได้รับหนังสือ และสิ่งพิมพ์จากญาติมิตร ในประเทศสหรัฐอเมริกา

ข่าวพันธกิจประจำวันสะบาโตที่ 20 มิถุนายน 2020

การให้อภัยหลังการหย่า

เล่าโดย มารีรี่

มารีรี่หย่าจากสามีตอนที่เธออายุได้ 30 ปี เธอมีเหตุผลในการหย่า แต่เธอไม่บอกเรื่องนี้ให้ใครฟัง เพราะไม่อยากให้เรื่องส่วนตัวถูกวิพากษ์วิจารณ์ ยิ่งกว่านั้นเพราะอดีตคู่สมรสของเธอให้การนับถือสมาชิกในโบสถ์เซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสท้องถิ่น ที่เธอยังไปนมัสการอยู่

สมาชิกโบสถ์ไม่เข้าใจว่าเหตุใดชีวิตสมรสของมารีรี่จึงสิ้นสุดลง บ้างก็คิดตำหนิมารีรี่ว่าน่าจะเป็นต้นเหตุ บางคนพูดออกมาตรงๆ ว่าความรอดของมารีรี่มีปัญหาเพราะเธอหย่ากับสามี

ความจริงมารีรี่ถูกลี้นดูในครอบครัวแอ๊ดเวนตีส ต่อมาได้หยุดไปนมัสการในวันสะบาโต แล้วอพยพข้ามประเทศไปเริ่มต้นชีวิตใหม่

พอเติบโตอยู่ในวัยสาว มารีรี่ต้องได้รับความทรมาณจากพญามารที่คอยรังควานเธอภายในจิตใจ เธอมีความรู้สึกว้า ตัวเองเป็นคนล้มเหลว บางครั้งเธอคิดสงสัยว่า พระเจ้าจะยังรักเธอหรือเปล่า ที่เธอหย่ากับสามี

มารีรี่ต้องการคำตอบอย่างยิ่ง เธอเห็นหน้าคอมพิวเตอร์แล้วกดบนคำว่า “พระเจ้า” ปรากฏว่ามีคำตอบหลังไหลออกมาอย่างท่วมท้น มารีรี่ปิดสวิทช์เครื่องคอมพิวเตอร์

แล้วหันมาเปิดโทรทัศน์ เธอเปิดไปพบรายการนำเสนอโดยคณะที่เน้นพระวิญญาณ และการรักษาโรคโดยการอธิษฐาน และโดยความเชื่อ รวมทั้งการสำแดงผลว่าคนหนึ่งได้รับพระวิญญาณอันจะเห็นได้จากที่คนนั้นพูดภาษาแปลกๆ ได้ เธอปฏิเสธที่จะชมรายการต่อ พอกดเปลี่ยนช่องถัดไปเธอพบกับรายประจำสัปดาห์ นำเสนอโดยนักพูดสตรี เธอพูดอย่างเรียบๆ แต่มีสาระน่าฟัง มารีรี่ติดตามรายการดังกล่าวสามสัปดาห์แล้ว

เย็นวันหนึ่งนักพูดสตรีคนนั้นพูดเกี่ยวกับ “การให้อภัย” เธอกล่าวว่า “ไม่มีใครสามารถให้อภัยคนอื่นโดยตัวของเขา หรือเธอเองได้...แต่เขาหรือเธอต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า”

ถ้อยคำเหล่านั้นย้อนกลับมาสู่จิตใจของมารีรี่บ่อยครั้ง แม้แต่ขณะที่เธอขับรถไปทำงานตอนเช้าของวันถัดมา มารีรี่คิดว่าบุคคลแรกที่เธอจะให้อภัยคืออดีตสามี และพ่อแม่ของเธอ สมาชิกโบสถ์ที่ขาดความกรุณาที่วิพากษ์วิจารณ์เธอ และที่สำคัญที่สุดเธอต้องให้อภัยแก่ตัวเธอเอง

ขณะขับรถไป มารีรี่รู้สึกว่าจะต้องดำเนินการ การให้อภัยคนอื่น โดยไม่ชักชวนมารีรี่เริ่มอธิษฐานขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า

มารีรี่พยายามจะอธิษฐาน แต่น้ำตาไหลออกมา อธิษฐานไม่ได้ เธอหมุนพวงมาลัยรถเข้าไปจอดข้างทาง มารีรี่หลับตาอธิษฐานว่า “พระบิดาเจ้า ข้าพเจ้าต้องการให้อภัย แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถทำได้...ขอประทานอภัยความบาปให้ข้าพเจ้าด้วย ที่ข้าพเจ้าหย่าขาดจากสามี”

คำตอบสำหรับคำอธิษฐานมาถึงทันที เหมือนมีเสียงเบาๆ พูดกับมารีรี่ว่า “เราจะช่วยเจ้า” เป็นเสียงของผู้ชายน้ำเสียงนุ่มนวล มารีรี่มั่นใจว่าเป็นเสียงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เธอรู้สึกตื่นเต้นจรัสโรจน์ให้มากขึ้น

แต่ตอนนี้เป็นการร้องให้ด้วยความยินดี มารีย์ทราบข่าวสวรรค์ได้ยินเสียงคำอธิษฐาน และสัญญาจะให้การช่วยเหลือ

มารีย์ยังนั่งอยู่ในรถ และจอดรถอยู่อย่างนั้นประมาณ 30 นาที เธอได้สัญญากับพระเจ้าว่าจะปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ แม้มารีย์ยังไม่มั่นใจว่าจะทำให้สำเร็จได้อย่างไร

มารีย์อธิษฐานถามพระเจ้าว่า “ข้าพเจ้าเกิดมาในครอบครัวแอ๊ดเวนตีส...ตอนนี้ข้าพเจ้าควรดำเนินชีวิตอย่างไร”

คำตอบมายังจิตใจของมารีย์ ทำให้เธอนึกเด่นชัดขึ้นมาว่า เธอจะอ่านพระคัมภีร์ และหนังสือของเอลเลน จี. ไวท์ ทุกวัน

เสร็จแล้วมารีย์ขับรถกลับบ้านเพื่อล้างหน้า และขับรถไปทำงาน ปรากฏว่าเธอถึงที่ทำงานสายไปหนึ่งชั่วโมงเต็ม

หลังจากเลิกงาน มารีย์เปิดพระคัมภีร์ของเธอและเริ่มอ่าน และอ่านทุกขณะที่พอมีเวลาว่าง บางคืนเมื่อรู้สึกวอนอนไม่ค่อยหลับเธอก็จะนำพระคัมภีร์ขึ้นมาอ่าน และอ่านไปเรื่อยๆ มารีย์พบว่าเธอเองไม่เคยรู้สึกชื่นชอบในการอ่านพระคัมภีร์เช่นนี้มาก่อน ตอนนี้มารีย์รู้สึกเหมือนว่า เธอยังอ่านพระคัมภีร์ไม่ถึงจุดเต็มที่ ที่เธอปรารถนาจะอ่านเลย

มารีย์กล่าวเป็นพยานว่า “ฉันอ่านเพราะฉันอยากทราบจริงๆ ว่า พระเจ้าทรงเป็นใคร” มารีย์พูดเหมือนกับว่าโหยหิวในสิ่งที่เธอต้องการจริงๆ

ในเพียงปีเดียวมารีย์อ่านพระคัมภีร์จบสามรอบ และยังอ่านหนังสือชุด 5 เล่มของ เอลเลน จี. ไวท์ คือ ความขัดแย้งแห่งยุค จบ 1 รอบ

ด้วยความกล้าหาญ มารีย์ได้ไปเยี่ยมศิษยาภิบาลประจำโบสถ์แอ๊ดเวนตีสแห่งหนึ่ง และพูดเกี่ยวกับปัญหาการหย่าของเธอ ศิษยาภิบาลได้จัดกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ขึ้นเป็นการเฉพาะสำหรับมารีย์ ด้วยความหวังว่าจะนำมารีย์กลับมายังโบสถ์ และพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง

มารีย์รักกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ เธอกกล่าวว่า “ฉันรู้สึกกระตือรือร้นกับสิ่งที่ฉันได้อ่าน”

ที่โบสถ์มีการเปิดประชุมเผยแพร่พระกิตติคุณ มารีย์ไปฟังในการประชุม และในวันสะบาโตมารีย์ก็มานมัสการที่โบสถ์เป็นประจำ

ต่อมาไม่นานมารีย์ได้พบกับพ่อและแม่ของอดีตสามี มารีย์รู้สึกประหลาดใจ เธอไม่รู้สึกละอาย และไม่มีความรู้สึกอะไรกับพวกเขาเหมือนที่ตอนหย่าขาดกับสามีในตอนปีแรก มารีย์ และพ่อแม่ของอดีตสามีพูดคุยกันดีเหมือนเป็นเพื่อนกัน

ที่โบสถ์ มารีย์ให้อภัยพี่น้องสมาชิกที่นินทา และวิพากษ์วิจารณ์เธอ มารีย์แม้แต่ลืมชื่อพวกเขาด้วยซ้ำไปว่าใครพูดอะไรไม่ดีเกี่ยวกับเธอบ้าง

มารีย์กล่าวว่า “ตอนนี้ฉันรู้สึกว่าทุกคนให้อภัยกับฉันแล้ว ฉันมีสันติสุขในใจ

ปัจจุบันมารีย์เป็นสมาชิกที่กระตือรือร้นในโบสถ์ท้องถิ่น เธอเป็นประธานโรงเรียนวันสะบาโตคนหนึ่ง โดยเฉพาะเป็นผู้ดูแลส่งเสริมรายการวันสะบาโตที่สิบสามของสำนักงานภาคทรานส์-ยูโรเปียน มารีย์ยังคงอ่านพระคัมภีร์ทุกวัน โดยตั้งเป้าไว้ว่าอย่างน้อยจะให้อ่านจบ 1 รอบในหนึ่งปี และอ่านหนังสือของเอลเลน จี. ไวท์ วันละหนึ่งชั่วโมง

ในการให้สัมภาษณ์ของหัวหน้าแผนกประชาสัมพันธ์ของสำนักงานภาคฯ น้ำตาของมารีย์ไหลล้น
ออกมาขณะที่มารีย์คิดถึงวันที่พระเจ้าทรงประทานพรให้เธอ “ให้อภัยกับทุกคนที่ทำให้เธอมีความรู้สึกขมขื่น
รวมทั้งให้อภัยตัวเองด้วย” เธอบอกว่า “ฉันได้รับการให้อภัยแล้ว ซึ่งเปรียบเสมือนฉันได้รับของประทาน
อันล้ำค่า เรื่องนี้ได้เปลี่ยนความสัมพันธ์ของฉันกับคนอื่น โดยเฉพาะความสัมพันธ์ที่ฉันมีกับพระเจ้า

ข่าวพันธกิจประจำวันสะบาโตที่ 27 มิถุนายน 2020

การเป็นเพื่อนกับคนชดรองเท้า

เล่าโดย **ฟิลิป มิโตร์วและยูเลียน จันโคว์** วัย 49 ปี

ชายที่มีอาชีพชดรองเท้า กลายเป็นที่สะดุดตุมก **ฟิลิป มิโตร์ว** ในไซปรัส เมืองหลวงของนิโคเซีย ที่สะดุดตุมกคือกลิ่นของบุหรีที่ยูเลียนสูบ ซึ่งกลิ่นบุหรีติดอยู่ตามเสื้อผ้าของเขาด้วย ที่น่าสงสารคือ แขนและมือของยูเลียนสิ้นระริกจากการเป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง

ฟิลิปไม่ขอให้ยูเลียนชดรองเท้าของเขาให้ขึ้นเงา แต่ฟิลิปเอ่ยถามว่า “นี่เพื่อนสบายดีหรือ เขาพูดในภาษาบัลแกเรีย “เพื่อนต้องการให้เราช่วยอะไรบ้างไหม”

ชายคนชดรองเท้า รู้สึกประหลาดใจมาก ไม่มีใครเคยถามเขาด้วยคำถามเช่นนั้นนับตั้งแต่เขาอพยพจากบัลแกเรีย มาอยู่ที่อยู่ปัจจุบัน 10 มาแล้ว เป็นสิ่งที่ทำให้รู้สึกดี และอบอุ่นที่ได้ยินใครกล่าวทักทายสิ่งที่น่าสนใจในภาษาดั้งเดิมของเขา

แต่ยูเลียนเงยหน้ามองหน้าผู้ถามเงียบ ๆ

ฟิลิป พูดต่อ “พระเยซูทรงรักเราแต่ละคน ไม่ว่าเราจะอยู่ในสถานะใด...”และต่ออีกประโยคว่า “พระองค์ทรงประทานชีวิตของพระองค์เพื่อไถ่ความบาปของเรา”

การที่ฟิลิป เอ่ยนามพระเยซูได้สร้างความประทับใจให้ยูเลียนมากทีเดียว

วันต่อมา ฟิลิปกลับมายังจุดเดิม เขาเอ่ยถามยูเลียนอีกว่า “คุณสบายดีใช่ไหมเพื่อน” และตามด้วยคำถามเหมือนวันวานนี้ว่า “คุณต้องการให้ผมช่วยอะไรไหม”

ยูเลียนรู้สึกแปลกใจ ที่แขกแปลกหน้ากลับมาอีก และเช่นเดิมฟิลิปไม่ได้ขอให้เขาชดรองเท้าให้เป็นเงาแวบ แทนที่จะขอ หรือบอกให้ชดรองเท้า ฟิลิปให้คำแนะนำว่า “เพื่อนเอ๋ย อย่าให้เพื่อนเสียเงินซื้อเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ หรือซื้อบุหรีมาสูบอีกเลย”

ทุกวันฟิลิปพูดกับยูเลียนอย่างเดียวกัน ในที่สุดทั้งสองแลกเปลี่ยนคำพูดทักทายกัน และแล้วก็เริ่มสนทนาพูดคุยกัน ยูเลียนบอกกับฟิลิปว่า “หลังจากที่อพยพมาจากบัลแกเรีย ผมทำงานในบริษัทก่อสร้างซึ่งเป็นบริษัทของครอบครัวผมเองในไซปรัส แต่ผมถูกไล่ให้ออกจากบ้าน เพราะตี้มจนเมามาจนเสียงาน และมีเรื่องทะเลาะวิวาทและชกต่อยกันคนอื่นบ่อย ๆ”

ยูเลียนระบายอย่างขมขื่นว่า ครอบครัวได้ปฏิเสธผม ทีละคนสองคน แม้แต่คนที่เคยเป็นเพื่อนสนิทยังทิ้งผมไป”

วันหนึ่ง ยูเลียนนำฟิลิปเพื่อนคนใหม่ไปเยี่ยมตึกร้างสถานที่เขาหลับนอน สภาพที่เห็นทำให้น้ำตาของฟิลิปไหลซึมออกมา ยูเลียนนอนบนพื้นซีเมนต์แข็ง ๆ เขาไม่มีสมบัติสิ่งใดนอกจากเสื้อ และกางเกงที่เขากำลังสวมอยู่ รายได้ทั้งหมดของเขานำไปซื้อเหล้า และบุหรี

“เพื่อนได้หลงทางไปไกลมาก” ฟิลิปพูดออกมาด้วยน้ำเสียงเศร้า “เพื่อนได้ทำร้ายชีวิตของเพื่อนเอง เพื่อนจำเป็นต้องทำอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ เพื่อนต้องการความช่วยเหลือ ผู้ที่จะช่วยเพื่อนได้มีแต่พระเจ้าองค์เดียว สำหรับพระเจ้าไม่มีสิ่งใดที่เป็นไปไม่ได้ เพื่อนคงเคยได้ยินพระเจ้าทรงรักทุกคน แน่หนอนรวมทั้งเพื่อนด้วย

ฟิลิป เริ่มพูดเกี่ยวกับพระเจ้าให้ยูเลียนฟัง ยูเลียนเองสัมผัสได้ว่าฟิลิปมองเห็นคุณค่าในตัวของเขา และยูเลียนเริ่มมองเห็นความรักของพระเจ้าในชีวิตของเขา

วันหนึ่งฟิลิปพูดกับยูเลียนว่า “อีกไม่นานเพื่อนก็จะมีอายุ 50 ปี ที่ผ่านมามีเพื่อนได้รับใช้ซาตานเพียงคนเดียว ตอนนี้เป็นเวลาที่คุณจะมอบชีวิตของคุณให้กับพระคริสต์ และรับใช้พระองค์แต่ผู้เดียว แล้วพระองค์จะทรงอวยพระพรให้เพื่อน”

ยูเลียนต้องการ การเปลี่ยนแปลง เขาพูดกับฟิลิปว่า “ผมพร้อมที่จะมอบชีวิตของผมให้กับพระเจ้า”

แม้ว่ายูเลียนได้ดื่มสุราอย่างหนักมาเป็นเวลา 35 ปี เขาเลิกดื่มสุราในวันนั้นเอง แม้ว่าเขาจะสูบบุหรี่จัดมาตลอด 35 ปี เขาหยุดสูบบุหรี่ในสัปดาห์ถัดมา

ฟิลิป และยูเลียนศึกษาพระคัมภีร์ด้วยกัน ชายทั้งสองไปร่วมศึกษาพระคัมภีร์ กับกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ภาษาบัลแกเรีย ซึ่งฟิลิปเป็นคนนำในการศึกษาในพื้นที่ของไซปรัส

ยูเลียนได้เรียนรู้ว่า ฟิลิปเป็นชนพื้นเมืองชาวบัลแกเรีย และทำงานเป็นอาสาประกาศเต็มเวลา ซึ่งอยู่ภายใต้คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสเกาะเมดิเตอร์เรเนียน ในการสอนพระคัมภีร์ของฟิลิปในครั้งนั้น มี 8 คนได้รับบัพติศมาผ่านการทำงานของฟิลิปในช่วงเวลา 3 ปี นับว่าเป็นตัวเลขที่สำคัญสำหรับประเทศที่คริสตจักรแอ๊ดเวนตีสมิสมามากเพียง 103 คน ในจำนวนประชากรทั้งหมด 1.1 ล้านคน

ยูเลียนได้กลายเป็นบุคคลที่ 9 เมื่อเขาจุ่มตัวลงในน้ำทะเลเมดิเตอร์เรเนียนในวันที่ 23 มิถุนายน 2018

หลังจากได้รับบัพติศมาแล้ว สิ่งดีๆ ได้เริ่มเกิดขึ้นกับชีวิตของยูเลียน เขาได้งานในโรงอาหารของโรงแรมซึ่งอนุญาตให้เขาหยุดงานในวันสะบาโตได้ และครอบครัวของเขาในไซปรัสนัดต้อนรับเขากลับสู่บ้านของเขา

ยูเลียนบอกกับทุกคนที่เต็มใจรับฟังเกี่ยวกับความรักของเขามีต่อพระเจ้า เขากล่าวเป็นพยานว่า “นับจากวันที่ผมได้รับบัพติศมา ผมไม่อาจหยุดสรรเสริญพระเจ้า สำหรับสิ่งต่างๆ ที่พระองค์ได้ทรงทำในชีวิตของผมได้ และสิ่งที่พระองค์พร้อมที่จะทำสำหรับทุกคน” ในการสัมภาษณ์ เขาบอกกับผู้สัมภาษณ์ว่า “เมื่อไรก็ตามที่ผมพบกับคนใหม่ ผมชอบที่จะแบ่งปันเรื่องราวของผม และผมจะพูดว่า ถ้าพระเจ้าทรงทำให้กับผมเป็นคนใหม่ได้ พระองค์สามารถทำให้คุณเช่นเดียวกัน”

ส่วนหนึ่งของเงินถวายวันสะบาโตที่สิบสามจะนำไปช่วยในการก่อสร้างอาคารโบสถ์อันเป็นที่ต้องการมาก พร้อมกับอาคารโบสถ์จะมีห้องต่างๆ สำหรับให้บริการชุมชนด้วย ซึ่งกลุ่มนมัสการ 3 กลุ่มจะเข้าร่วมนมัสการในกรุงไซปรัส แห่งนิโคเซีย...ขอบคุณพี่น้องในพระคริสต์ทุกท่านที่ถวายด้วยใจเอื้อเฟื้อสำหรับพันธกิจของพระเจ้าในวันสะบาโตที่สิบสามที่จะถึงนี้ สำหรับอาคารโบสถ์ และโครงการสำคัญสองโครงการของสำนักงานทรานส์-ยูโรเปียน ในวันที่...ขอพระเจ้าทรงอวยพระพรพี่น้องทุกท่าน พร้อมทั้งครอบครัวของท่านด้วยทุกคน...ในนามพระเยซูคริสต์เจ้า...อาเมน

